Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1905 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 15 iunie 1955

TEHNICA NE POATE DA MAI MULT

Multe din basmele copilăriei povesteau despre căutătorii de comori. Le citeam pe nerăsuflate și mirajul bogățiilor tăinuite, cu toate bucuriile legate de descoperirea lor, ne făceau să ciocănim în ziduri urmărind ecoul, să tresărim atenți la sunetul pașilor pe pavajul obișnuit al străzii și să urmărim umbra copacilor la diferite ceasuri ale zilei.

Au trecut ani și între timp viața ne-a învățat cum se găsesc comorile. Sîntem înconjurați de avuții nenumărate. Mulți nu le văd, dar ele sînt adunate în jurul nostru, în dispozitivele de toate felurile ale mașinilor cu care lucrăm, în clipele care trec, în mîinile noastre. Să știm numai să le descoperim!

Mai sînt însă ramuri și întreprinderi unde tehnica nouă nu este bine folosită. Sînt mașini care au timpi morți în funcționare, sînt rău întreținute și exploatate.

Fiecare tînăr — inginer, tehnician și muncitor — trebuie să lupte pentru îndreptarea acestei situații.

Ridicarea productivității muncii depinde nu numai de nivelul înzestrării tehnice a întreprinderilor, ci în mare măsură de gradul folosirii acestei tehnici.

Să ne cunoaștem mașina și vom vedea cîte proprietăți ale ei stau nefolosite, să o întreținem bine, să învățăm să facem economie de timp să folosim metode rapide și vom reuși s-o luăm înaintea timpului — să realizăm înainte de termen sarcinile primului cincinal.

Strădaințele textilistelor din Cisnădie

Mariane Herbert e responsabila unei brigăzi de filatoare la fabrica de postav „Victoria"-Cisnădie și toată lumea știe că cinstea de care se bucură e meritată. Aceasta au dovedit-o și rezultatele obținute deunăzi, cînd instructoarea de metode s-a apucat să cronometreze timpul de executare a diferitelor operații și Mariane a ieșit în frunte, găsind firul rupt în 5 secunde, legîndu-l în 3,31 secunde, scoțînd levata în 440 secunde.

E ușor — totuși — să lucrezi într-un colț de țară și să zici: „Ei, bravo ei, bună muncitoare trebuie să fie!" Să te văd însă ce faci dacă te cheamă Ioana Iosof, lucrezi la selfactorul alăturat și rămîi întotdeauna „de căruță", dînd cea mai mică cantitate de fire. Atunci, probabil, o să începi să-ți găsești scuze și să-i cauți nod în papură Marianei.

— Ce-mi tot vorbești mie de metode? Ție-ți convine, dar nu te gîndești că selfactorul vostru e mai bun și al nostru se strică mereu... Ia să facem schimb de mașini și pe urmă să vedem, mai ești mereu în frunte?

Mariane a încercat un timp s-o convingă pe Ioana că pricina diferenței între rezultatele lor nu e asta. Pe urmă s-a gîndit s-o lase și să-i facă pe voie; nimic n-o s-o poată convinge mai bine decît faptele...

Și-au schimbat mașinile.

La sfîrșitul schimbului, fetele din brigadă s-au întîlnit în fața graficului de producție. Un timp s-au privit în tăcere. Pe urmă, Ioana a încercat să-și înfrîngă orgoliul și a vorbit prima:

— Ai avut dreptate, Mariane...

Cu asta, ghiața s-a rupt. Au plecat împreună spre casă. Mariane a început să le povestească fetelor despre felul în care muncește ea, despre felul cum izbutise și azi să obțină cu cîteva kilograme de fire mai mult decît Ioana.

★

Brigada Marianei e o brigadă cu tradiție. Multe fete lucrează aici de la înființarea ei; altele au venit mai de curînd, după ce au absolvit o școală profesională, ori un curs de calificare. Toate sînt muncitoare cu experiență, filatoare fruntașe în producție.

Orice s-ar zice însă acum, lucrurile n-au stat așa de la început. Și cu toate că e greu să-ți amintești de insuccese, e bine s-o faci din cînd în cînd: se întîmpla uneori ca brigada să nu îndeplinească planul. Bunăvoință exista, dar bunăvoința nu-i nici pe departe suficientă: trebuie să-ți cunoști mașina la perfecție, trebuie să înveți, să te califici, ca să știi s-o folosești bine. Dura prea mult scoaterea levatei și schimbarea sulurilor de pretort, nu se găseau ușor firele rupte și trebuiau o mulțime de timp și de încercări pînă reușeau să le înnoade.

Fetele au hotărît să se întîlnească și să stea de vorbă.

În consfătuirea brigăzii s-au discutat multe. S-a cerut ca firele de pretort venite de la carde să fie uniforme și să se repare mai repede și mai bine selfactoarele. Problema principală în discuție a fost însă alta.

— Propunerile pe care le-ați făcut sînt foarte bune — le-a spus Mariane tovarășelor ei, ele vor contribui mult la îmbunătățirea muncii în brigadă. Acest lucru depinde însă în primul rînd de noi, de felul cum învățăm să executăm operațiile la mașini și de timpul pe care-l obținem. Trebuie să ne folosim de cele mai bune metode — metoda Melnicov și inițiativa Elenei Chișiu — și asta, începînd chiar de mîine.

Ca întotdeauna, responsabila brigăzii a fost exemplu. Lucrînd pe același selfactor cu Eva Kern, Mariane Herbert se străduia să nu piardă nici o secundă; de la ea au luat exemplu multe fete. Mariane și Eva își pregăteau din timp sulurile de pretort și le așezau pe suporții suplimentari ai mașinii pentru ca să poată înlocui numaidecît sulurile terminate, așa încît selfactorul să nu stea nici o clipă. Învățaseră să găsească și să lege cu dibăcie și repeziciune firele rupte. Procedînd ca ele, multe fete din brigadă au izbutit să aibă un randament mai mare în muncă. Numai Ioana Iosof și ajutoarea ei nu s-au lăsat convinse pînă cînd Marianei nu i-a venit în ajutor întîmplarea cu schimbul de mașini. Atunci și-au dat și ele seama că dacă nu vor deveni stăpîne pe tehnică și nu vor învăța să-și cunoască mașina, nu vor ajunge niciodată în frunte.

Oricum, mai bine mai tîrziu decît niciodată: fetele au hotărît să recupereze timpul pierdut. După ce și-au luat iarăși selfactorul în primire și au învățat tot ce le putea spune Mariane, instructoarea de metode a cronometrat din nou rezultatele. De data asta, diferența între rezultatele Ioanei și cele ale responsabilei de brigadă n-a mai fost atît de mare.

GAVRIL POPA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Stalin

Ce fac mașinile minei?

În dorința de a contribui din plin la realizarea și depășirea planului de producție, secția electro-mecanică din întreprinderea noastră luptă alături de mineri pentru a da patriei cît mai mult cărbune. Printr-o susținută și organizată întreținere a utilajelor electro-mecanice s-a reușit ca atît în luna aprilie cît și în luna mai numărul defectelor și stagnărilor să fie redus în mod simțitor, ușurîndu-se astfel considerabil efortul fizic al muncitorilor în subteran.

Un ajutor serios în ceea ce privește întreținerea și exploatarea instalațiilor electrice din mină l-a adus și propunerea făcută de tovarășul Mihai Mănescu, maistru electrician, în legătură cu repartizarea sectoarelor de activitate fiecărui electrician de întreținere din subteran. Aceasta, devenind o regulă, dă electricianului posibilitatea să cunoască perfect utilajul de care răspunde și să muncească mai conștiincios.

În ședința de grupă sindicală s-a analizat posibilitatea ca pe viitor activitatea electro-lăcătușilor din subteran să fie în raport cu cerințele întreprinderii, iar lucrările executate de acest sector să corespundă întotdeauna, atît din punct de vedere cantitativ cît și calitativ.

La munca de întreținere a instalațiilor aduc un aport deosebit tineri ca Mihai Ștefănescu, Ioan Bălănescu, Dumitru Iacobici și Dumitru Gherescu care își însușesc tot mai bine meseria și contribuie efectiv la realizarea și depășirea planului de producție. Ei învață din exemplul muncitorilor fruntași, care fac cinste sectorului nostru, cum sînt electricianul Vasile Sitaru, lăcătușii Traian Tinca și Ion Peia.

Sînt mineri care ne ajută efectiv în muncă, ca de pildă cei din brigăzile lui Ioan Tătucu, Francisc Straca și Ștefan C. II, ca și tovarășii Pavel Corneanu, Solomon Pătruța și Dumitru Cozorel, troliști, care își îngrijesc utilajele pe care le au în primire și reușesc să obțină rezultate bune în producție.

Dar nu toți procedează la fel. Întîmpinăm greutăți serioase din partea acelor brigăzi care nu-și păstrează utilajele electro-mecanice menite să le ușureze munca. La brigada de tineret condusă de Ludovic Baty, cablul și mașina de perforat stau pe sub lemne și lanțuri de crater, acest lucru atrăgînd după sine defecțiuni care răpesc din timpul de producție.

Încurajați de realizările obținute pînă în prezent, noi, electro-lăcătușii din subteran, sîntem hotărîți să luptăm împotriva lipsurilor pentru buna întreținere a utilajelor ajutîndu-i pe mineri să dea patriei cît mai mult cărbune.

VIOREL D. VOINEA
electrician la mina „1 Mai" Caransebeș

Stăpîni pe tehnica nouă

ARAD (de la corespondentul nostru). Noul sector de filatură al uzinelor textile „Teba"-Arad, înzestrat cu mașini noi construite în țara noastră, este cel mai modern sector de filatură din țară.

Pentru a folosi din plin capacitatea de producție a utilajului de mare randament, muncitorii de aici aplică, pe lîngă metodele înaintate de lucru, și inițiativele renumitelor fruntașe în producție Elena Chișiu și Antoaneta Alexovici. In acest fel planul pe luna mai a fost realizat pînă la data de 27 și s-au produs în plus 2.927 kg. fire de bumbac, cantitate necesară pentru fabricarea a 26.886 metri țesături.

Calitatea firelor a fost și ea îmbunătățită cu 3 la sută.

In munca de fiecare zi s-au evidențiat tinerele Lucșa Maria și Rodica Țifrea care au realizat o mare cantitate de produse peste plan: 836 kg. panglici-laminor și respectiv 761 kg. semi-tort.

Folosirea intensă a experienței înaintate le-a adus și muncitorilor din secția de valorificare a deșeurilor succese mai mari. Ei au realizat planul pe luna mai în numai 20 de zile și au produs peste prevederile planului — 1940 hăinuțe pentru copii.

Mașinile moderne, tehnica nouă stăpînită de muncitori pricepuți pot face minuni.

Proverb valabil și pentru locomotivă

Prin gara Cluj și prin stațiile de cale ferată dintre Oradea și Teiuș circulă trenul de marfă 50.499. Un tren obișnuit. Și totuși șirul lung de vagoane care uruie monoton pe șine și poduri se deosebește prin ceva de celelalte trenuri. Locomotiva, strălucind mereu, gătită parcă de sărbătoare, pare tot nou-nouță, după ani de muncă. O conduce fie utemistul Ion Hurgui, mecanic, cu fochistul Alexandru Crișan, fie Iosif Popa, mecanicul de schimb, cu fochistul Ion Borzea.

De la o vreme locomotiva lor a devenit cunoscută la depou și prin stații sub numele de „Locomotiva utemiștilor". Numele n-a fost dat în cadrul unei sărbători și nu l-au statornicit alții decît muncitorii ceferiști — fochiștii și mecanicii depoului din Cluj. (De aici poate s-a născut și inițiativa comitetului U.T.M. al depoului, ca pe locomotiva trenului de marfă 50.499 ca și pe alte locomotive deservite de utemiști, să ia ființă brigăzi de tineret).

Cînd, pe la începutul lunii martie, a avut loc ședința de constituire a brigăzilor de tineret, mecanicii și fochiștii utemiști s-au angajat entuziasmați ca în fiecare lună, fiecare brigadă să realizeze economii cît mai mari de combustibil, să asigure întotdeauna circulația normală a trenurilor prin buna întreținere a locomotivelor și în același timp să-și ridice calificarea profesională.

Ion Hurgui a fost mîndru de sarcina încredințată dar și-a dat seama că trebuie s-o merite din plin. Locomotiva trebuia să circule cu precizie de ceasornic. Pentru asta, el a discutat cu utemiștii din brigadă și au decis că brigada lor trebuie să se numere printre cele fruntașe.

De atunci a trecut timp... Utemiștii de pe locomotivă munceau în așa fel încît reușeau ca locomotiva să circule fără întîrzieri, transportînd materie primă pentru întreprinderile noastre industriale, mașini pentru agricultură. Totodată, zi de zi, ei făceau economii de combustibil. Pe lîngă grija pentru toate instalațiile, băieții se îngrijeau și de curățenia mașinii lor. „Nouă, mecanicilor — spunea Ion Hurgui — ne place ca alamurile de pe locomotivă să strălucească în lumina razelor de soare. Pentru asta le curățăm la vreme și bine. „Curățenia este mama sănătății", spune un proverb romînesc, și acest proverb este valabil nu numai pentru oameni, ci și pentru mașini".

Stînd de vorbă cu unul dintre membrii comitetului U.T.M. din depou, am aflat că înainte de a primi locomotiva 50.499, Ion Hurgui a condus o altă locomotivă, căreia i-a prelungit viața între reparații generale cu 27 la sută. Cu actuala locomotivă încredințată, brigada a realizat în luna martie economii de combustibil în valoare de 2.640 lei și în luna aprilie în valoare de 4.840 lei; pînă în prezent n-a fost nevoie de nici un fel de reparații.

L-am întrebat apoi pe Ion Hurgui cum reușește ca brigada sa să obțină rezultate bune. El mi-a răspuns că totul depinde de cunoașterea meseriei, a artei de a conduce locomotiva. Pentru a obține economii de combustibil, mecanicul de locomotivă trebuie să știe să folosească forța vie a trenului, să cunoască secția de remorcare și să aibă întotdeauna un tonaj sporit. Apoi mai sînt și alte probleme: alimentarea cu apă și combustibil care depinde de fochist, îngrijirea locomotivei.

Am plecat din depou cu Ion Hurgui. Fusese mai înainte la cursurile școlii personalului depoului și pleca spre casă. Cînd am ajuns în dreptul gării s-a uitat la ceas și m-a rugat să mai aștept cîteva minute, pentru că trebuie să sosească trenul de marfă. L-am întrebat dacă nu se întîmplă să întîrzie. Ion Hurgui s-a uitat lung la mine și mi-a spus: „De ce ar întîrzia? Iosif Popa e un mecanic bun: a învățat să nu întîrzie niciodată".

MARIN OPREA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

Soluții ingenioase

Mașinile noi și bune, dispozitivele ingenioase, nu se nasc numai în laboratoare și institute. Mii și mii de soluții ingenioase, de isvoare de mărire a randamentului utilajelor, găsesc în uzine și fabrici, ingineri, tehnicieni și muncitori, care la locul de muncă se gîndesc să îmbogățească tehnica, să facă munca mai ușoară, mai productivă. Așa se nasc inovațiile.

Iată cîteva dintre ele, comunicate redacției de corespondentul ANATOLIE PANIȘ din regiunea Hunedoara, care a vizitat Trustul 7 Construcții și Uzina de reparații a utilajului minier.

* Tovarășul *Arcadie Adelman*, conducător al atelierului de prefabricate din Petroșani, a definitivat de curînd o interesantă inovație, numită „termograful fotooptic". Inovația constă dintr-un termometru, un bec puternic și un film care se învîrtește pe un tambur. Becul luminează termometrul și variațiile de temperatură se înregistrează pe filmul ce se găsește în spatele termometrului. După developarea filmului, se pot observa variațiile de temperatură din interiorul etuvei, unde se găsește instalat dispozitivul de mai sus.

* Tot în cadrul Trustului de Construcții din Petroșani a mai fost prezentată o inovație importantă. Inovatorul, tînărul inginer *Tudor Pateli*, a prezentat proiectul unei pompe helicoidale de 10 țoli. Pompa este compusă dintr-un burlan metalic, montat în poziție verticală, în care se rotește un arc metalic sprijinit pe rulmenți la cele două capete ale burlanului. La extremitatea de jos a axului ce se rotește este fixată o elice cu patru palete, care imprimă apei, prin rotirea sa, o mișcare de deplasare în sus. La extremitatea de sus a burlanului, unde se află și șaiba de antrenare a axului rotitor, coloana de apă este dirijată orizontal printr-un cot de abatere, pentru a fi evacuată.

Să iubim și să învățăm muzica

COMUNIST, om adevărat, poți să fii doar atunci cînd ai o conștiință înaltă, bogată, un suflet din care să ai ce să dărui și altora, cu care să știi să lupți cît mai cu folos cauzei noastre mărețe. Oamenii mari ai tuturor timpurilor s-au aflat în fruntea mișcării pentru eliberare și progres, tocmai pentru că și-au făurit o asemenea conștiință, pentru că nimic din ceea ce putea contribui la îmbogățirea lor spirituală nu le era străin. Literatura, arta au folosit din cele mai vechi timpuri la formarea unor caractere omenești alese și au răsplătit totdeauna din plin pe cei care s-au apropiat cu dragoste și interes de ele. Despre muzică, ca una dintre cele mai vechi arte, am putea spune că a contribuit cu prisosință la sădirea în inimile omenești a dragostei și urei, a patosului înălțător, a avîntului dătător de aripi.

In cadrul avîntului general pe care l-a luat cultura în anii regimului democrat-popular, muzica s-a răspîndit mult, capătă pe zi ce trece prieteni mai numeroși. Concertele, festivalurile muzicale, reuniunile cu dans, audițiile colective, concursurile artiștilor amatori, se bucură de o participare cum n-a mai existat în trecut. Tineretul, căruia îi sînt apropiate cîntecul, dansul, voia bună, cere, caută, tot mai multă muzică, cîntece bune, care să satisfacă dorința lui de frumos. Iar noi avem datoria să răspundem cît mai bine acestei dorinți naturale a tineretului.

Greșesc profund acei activiști ai organizațiilor noastre care nu dau atenție completării educației tinerilor și cu ajutorul muzicii, care consideră acțiunile cu caracter cultural-distractiv, drept ocupații „neserioase", preferînd în locul lor forme bătrînești, plictisitoare, de educare. Nu e de mirare că asemenea activiști nu au prea multe succese în activitatea lor.

Foarte importantă este nu numai apropierea propriu zisă a tinerilor de muzică, ci mai ales calitatea muzicii pe care o dăm tineretului. Nu putem rămîne indiferenți față de caracterul educativ al acesteia și avem datoria să veghem ca cunoașterea să se facă concomitent cu creșterea exigenței față de nivelul calitativ al muzicii. Cu cît muzica pe care o vor asculta și cînta tinerii noștri va fi mai bună, cu atît și sufletul lor va dobîndi noi însușiri de preț.

Fără îndoială că tineretul trebuie să cunoască și să cînte în primul rînd cîntecele poporului, de care ține întreaga muzică bună care s-a scris pînă acum, a căror cizelare, cristalizare, s-a făcut de-a lungul veacurilor și care string în ele cele mai scumpe podoabe ale sufletului poporului. Minunatele doine și balade, sîrbele și horele pline de veselie, cîntecele haiducești și de vitejie, alături de cîntecele noi de folclor care reflectă victoriile noastre pe drumul construirii socialismului, trebuie să fie cunoscute în cea mai mare măsură.

Multe cîntece de masă, avîntate, mobilizatoare, chemînd spre înfăptuirea țelurilor nobile ale omenirii, s-au scris în ultimii ani, unele special pentru tineret. Și e bine ca nu numai cu prilejuri festive să se audă cîntece în sediile organizațiilor noastre, în cluburile și parcurile unde se întîlnesc cei tineri, ci întotdeauna cînd se string grupuri de tineri, la muncă voluntară sau sport, cîntecul să devină un prieten nedespărțit.

Datorită accesibilității ei, de o largă răspîndire în masele de tineret se bucură muzica distractivă și de dans. E bine că tineretul dorește să danseze, să se distreze, să cînte muzică ușoară și trebuie să-l încurajăm pe acest făgaș. Nu se poate însă lăsa de o parte calitatea melodiilor de dans care poate uneori duce la pervertirea gustului tinerilor. Avem mulți compozitori de muzică ușoară și de dans ca Ion Vasilescu, H. Mălineanu, Eli Roman, Ștefan Kardoș etc. care au scris melodii de dans reușite, multe dintre ele avînd la bază minunatele motive din folclorul romînesc. De aceea trebuie să luptăm din toate puterile împotriva denaturării lor, împotriva unor tendințe străine prin care se încearcă să se imprime acestor frumoase melodii, ritmuri care nu le aparțin. Nu trebuie să permitem unor orchestre sau interpreți să strice gustul tineretului folosind anumite instrumente, — care în mod normal au un sunet plăcut — să țipe isteric, sălbatic, sau să dea oricăror melodii, indiferent de natura lor, ritmuri dezlînate, nebunești, care n-au nimic comun cu arta muzicii și a dansului. Reuniunile cu dans, muzica distractivă, pot fi folosite cu pricepere în educația patriotică a tineretului și organizațiile U.T.M. trebuie în primul rînd să vegheze ca acestea să nu ofere vreun prilej de a se face concesii cosmopolitismului, muzicii decadente.

Dar muzica are multiple ramuri a căror frumusețe încă nu sînt deajuns cunoscute. Tineretul nostru trebuie să se apropie mai mult, să cunoască și să înțeleagă muzica așa zisă „grea", mai serioasă și profundă, cu un miez mai bogat, în special muzica simfonică. Nu putem fi de acord cu cei care susțin că această muzică aparține unor „inițiați", că trebuie să fii înzestrat cu nu știu ce calități ca să poți gusta simfoniile lui Beethoven sau Ceaikovski, concertele lui Liszt, Paganini, Chopin. Orice inimă omenească se va simți mișcată la auzul acordurilor înălțătoare ale Simfoniei a IX-a de Beethoven, nu există suflet care să nu vibreze adînc ascultînd descrierea muzicală a sentimentelor omenești sau a frumuseții naturii în operele celor mai de seamă compozitori ai lumii.

Avem datoria să folosim toate mijloacele care ne stau la îndemînă pentru a pune tineretul nostru în contact cu cele mai prețioase opere muzicale ale omenirii. Există cărți despre viața și creația unor mari compozitori, se pot asculta la radio lucrări simfonice în montaj literar-muzical, cicluri de emisiuni cu texte explicative închinate celor mai de seamă compozitori, concerte date de cele mai bune orchestre simfonice ale lumii. Există în țara noastră 12 formații simfonice de stat, cîteva teatre de operă spre care trebuie să fie îndreptat mai mult tineretul nostru. Aproape peste tot există posibilitatea audițiilor pe discuri.

Muzica la un înalt nivel înseamnă viață, înseamnă gînduri și sentimente omenești, e rodul unor concepții înaintate, a unor minți geniale. Ea are ce să transmită și noi avem ce învăța. Să sorbim din plin din tot ce ne oferă muzica mai frumos! Ca să privim departe, să pășim mai drepți și mai încrezători în izbînda cauzei noastre, să iubim și să învățăm muzica!

Succes participanților la Campionatele europene de volei!

În Capitală are loc astăzi un eveniment sportiv mult așteptat. Pe terenurile special amenajate în incinta parcului sportiv Dinamo cei mai buni voleibaliști din 14 țări ale Europei, încep marea întrecere a celei de a IV-a ediții a Campionatelor europene de volei.

Cinstea de a organiza o competiție sportivă de o asemenea amploare, a fost acordată anul acesta sportivilor din Republica Populară Romînă.

Jocul de volei cunoaște astăzi în patria noastră o largă dezvoltare. S-au construit mii de terenuri, iar zeci de mii de voleibaliști de la orașe și sate participă la numeroase competiții oficiale. Din rîndul lor cresc și se dezvoltă tineri sportivi talentați, fruntași ai acestui frumos sport.

Minunatele condiții de dezvoltare create mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră, au contribuit ca jocul de volei să facă în ultimii ani însemnate progrese. Astăzi, în ierarhia celor mai bune echipe de volei din lume, se găsesc, pe locuri fruntașe și reprezentativele țării noastre.

Sportivii din Republica Populară Romînă sînt mîndri că găzduiesc echipele reprezentative ale R.P. Albania, Austriei, Belgiei, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, Egiptului, Finlandei, Franței, Italiei, R.P.F. Iugoslavia, R.P. Polonă, R. P. Ungară și U.R.S.S.

Cu prilejul acestor campionate, în Capitala patriei noastre se vor întîlni sportivi din întreaga Europă. Fără îndoială, că aceste campionate reprezintă o manifestare a dorinței tinerilor sportivi din Europa de a întreține legături de prietenie, o manifestare desfășurată sub semnul păcii.

Tinerii patriei noastre salută cu bucurie și urează succes deplin desfășurării marii întreceri.

★

Festivitatea de deschidere a competiției va avea loc astăzi după-amiază cu începere de la ora 16 pe terenul central. Programul complet al meciurilor din prima zi este următorul:

Ora 8,30: teren I (central), R.P. Ungară-Belgia (m); R. P. Ungară-R.P.R. (f); ora 16: festivitatea de deschidere a campionatelor; ora 17: U.R.S.S.-R.P. Bulgaria (f); Italia-R.P.R. (m); R. Cehoslovacă-R.P. Polonă (f).

Ora 8,30: teren II: Franța-Finlanda (m); U.R.S.S.-R.P. Albania (m); ora 8,30 teren III: R.P.F. Iugoslavia-Egipt (m); R. Cehoslovacă-Austria (m).

Cu planul cincinal îndeplinit

Colectivul întreprinderii „Textila Roșia" din Orașul Stalin și-a îndeplinit zilele trecute sarcinile planului cincinal. Prin măsurile tehnologice luate și printr-o mai bună amplasare a mașinilor, muncitorii acestei întreprinderi produc în prezent cu 74,8 la sută mai multe tricotaje ca în primul an al cincinalului. Față de anul 1950 productivitatea muncii a sporit cu 74 la sută, iar prețul de cost al produselor a fost redus cu 24,6 la sută.

În fruntea luptei pentru îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal au stat muncitoarele fruntașe în producție Maria Stanciu, Emma Pall, Elena Băluțoiu și altele, care obțin depășiri de normă de peste sută la sută.

Pînă acum, în regiunea Stalin planul cincinal a fost îndeplinit de 50 de întreprinderi.

Primirea de către Președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. Gh. Gheorghiu-Dej, a ministrului Republicii Italiene, Francesco Lo Faro

Marți 14 iunie, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Gh. Gheorghiu-Dej, a primit în audiență pe ministrul Republicii Italiene, Francesco Lo Faro.

La audiență a fost de față ministrul Afacerilor Externe al R. P. R., Simion Bughici.

(Agerpres)

Însemnări — O pungă de cireși

Am cumpărat ieri niște cireși, dar n-am mîncat din ele decît jumătate. După aceea m-am ocupat de pungă.

Ceea ce m-a impresionat la ambalaj n-a fost faptul că purta iscălituri și titluri odinioară faimoase. In ultima vreme e o satisfacție intrată în obișnuință să constați că vechiul regim capitalist a ajuns în țara noastră în funcția meritată de maculatură.

De aceea, eventual spălîndu-le mai atent de atingerea semnăturilor, aș fi putut gusta și acum cireșile, fără probleme. Numai în joacă am luat cuțitul și am desfăcut hîrtia îngălbenită, stropită cu cifre și pap. Am descifrat adresele și...

Punga-arhivă conținea următoarea corespondență, toată adresată societății anonime „Mica", proprietară cîndva a minelor de aur din Romînia.

Prima scrisoare, o adresă a întreprinderii „Patria — industrie de fier, lemn și articole similare", oferă prin dl. Petru Kratochwill din Hunedoara. (sub nr. 26.725-16.12.38) 10 bucăți bare cu camă pentru grătar, așa cum s-a mai livrat. Dl. „Patria" așteaptă cu plăcere acceptarea și salută cu toată stima...

— Se comandă — anunță referatul din josul foii.

A doua scrisoare — a societății pentru reprezentanțe industriale cu adresa telegrafică „Ripsa" din București — e ceva mai complicată. La început, „reprezentanții" se văd siliți a reveni asupra ofertei lor anterioare, în care au indicat „prețuri greșite". E clar, spuneți-o pe șleau, domnilor: ați urcat prețul. E 16 decembrie 1938, miroase a război mondial, și deci.... în noua adresă cu noile prețuri, dînșii „repetă" o listă de 18 produse, după care salută cu aceeași stimă ca și în adresa anterioară.

Nu se prindea așa ceva la „Mica" — m-am gîndit. Le-o fi trîntit un refuz...

— La noile prețuri, se comandă — anunță totuși, surprinzător, referatul din josul foii

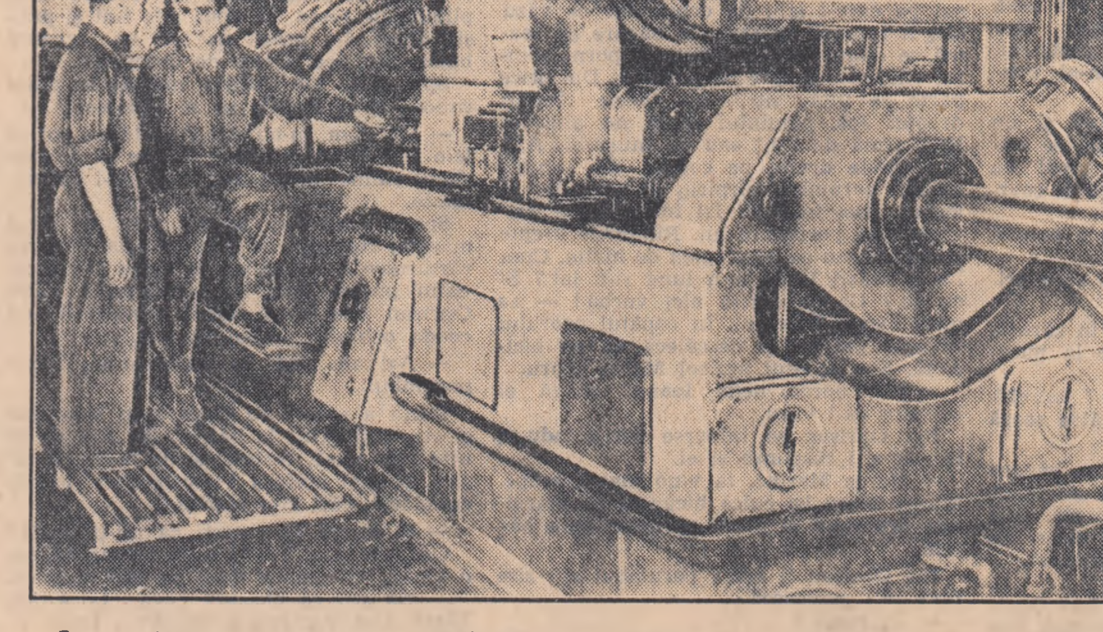
A treia scrisoare — cu seria G. 12.450 — e trimisă societății „Mica" de afaceriștii de la Palma Cauciuc. Aceștia oferă „cizmele noastre de cauciuc lungi pînă la genunchi, foarte potrivite pentru lucrătorii dvs.".

Stăpînii minelor de aur au comandat prompt barele lui Kratochwill. Ei au avut nevoie urgentă, chiar la prețuri sporite, de șuruburile pentru lemn cu cap lat crestat, de piulițele și niturile oferite de „Ripsa". Sub ochii mei iată cumpărate fără crîcnire 19 articole.

Numai oferta de cizme de protecție, „foarte potrivite pentru lucrătorii dvs." e încă și astăzi în punga de cireșe, neacceptată.

De ce?

FILIP CERBU

In scopul creșterii permanente a producției și productivității muncii, fabricile și uzinele noastre au fost înzestrate, în anii puterii populare, cu tehnica nouă, modernă, cu mașini și utilaje perfecționate. Folosirea întregii capacități de producție a tuturor mașinilor este preocuparea de seamă a celor ce muncesc.

In fotografie: strungarul Cruceanu Ștefan de la uzinele „Republica" din Capitală, împreună cu reglorul Constantinescu Virgil, la strungul automat sovietic R. 292, stabilesc procedeul de filetare a prăjinilor pentru industria noastră petroliferă.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Tineri PRIETENI ai CĂRȚII

Adevărata valoare a cărții

Eu mi-am început activitatea mea de cititor nu cu povestiri pentru copii, cu poezioare despre viața păsărilor și a florilor.

Copiii zilelor noastre s-ar mira foarte, cînd le-aș spune că eu mi-am început lectura particulară cu „Regulamentul de semnalizare a ceferiștilor".

De bună seamă că pionierul de azi nu va înțelege, nu va vroi să creadă că la 8 ani are vreun rost să citești așa ceva.

Numai că mie mi s-a întîmplat într-adevăr să mă „delectez" cu asemenea carte pentru că pe vremea mea nu ne surîdeau din vitrina vreunei librării cărțile minunate care-ți încîntă astăzi sufletul, pe care le poți găsi acum în toate bibliotecile, librăriile și în bibliotecile noastre personale.

Pe vremea cînd eram eu școlar îmi amintesc că librăriile și chioșcurile erau năpădite de mii de romane în fascicole, de pe ale căror coperți rînjeau mutre macabre de asasini, cu fețe crispate, cu mîini însîngerate, sub care stăteau scrise cu litere groase, titluri cam de felul acesta: „A 13-a crimă" sau „Asasinul gentilom"...

În școală mi-a căzut în mînă o asemenea maculatură pe care am citit-o în ora de religie...

În noaptea aceea am avut un somn chinuit, coșmarul celor citite nu-mi dădea pace.

Cu mult mai tîrziu — pe la 13 ani — am avut fericirea să primesc în dar de la un profesor de chimie cărți ale lui Jules Verne, în traducere romînească.

Din clipa aceea am devenit un cititor neobosit.

„Foamea" mea literară, hrănită pînă atunci doar cu venalele fițuici de senzații, ce-mi otrăviseră aproape 5 ani ai copilăriei, cunoștea acum adevărata hrană consistentă, reconfortantă pentru suflet și conștiință.

Mi-au trebuit multe nopți albe ca să ajung să recuperez timpul pierdut în anii primelor mele „lecturi" și adesea mă simțeam copleșit de năvala noilor apariții de scrieri originale sau traduceri, pe care nu mai dovedeam să le acumulez, cu toată pasiunea mea continuă pentru citit.

La 21 de ani, cînd am fost solicitat să-mi ajut un verișor cu 9 ani mai tînăr ca mine la scrierea unei recenzii, nu i-am putut fi folositor în nici un fel pentru că pur și simplu nu citisem cartea ce trebuia recenzată.

Era „Povestea unui om adevărat", pe care eu, deși o aveam în teancul de cărți ce așteptau să fie deschise, nu apucasem încă să o citesc.

Am roșit atunci în fața unui copil; în fața generației care are azi mii de posibilități de a cunoaște cele mai bune opere ale literaturii universale, tipărite în mii și mii de exemplare, ce ascund în ele comori neprețuite.

Am citit de atunci într-una, — cu o rîvnă de care nu m-am crezut niciodată capabil — spre deosebire de vremea cînd după două, trei fascicole din „literatura senzațională" mă simțeam atît de istovit și îngrețoșat încît reluam lectura abia după 2-3 săptămîni.

Pe atunci aveam și de ce să mă simt istovit; asasinul de pe copertă nu-și ucidea numai victimele din paginile venalei cărți, el ucidea în același timp și sufletele tinere ale neștiutorilor cititori. Astăzi cînd Comitetul Central al U.T.M. a organizat un concurs permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiți cartea", am scris rîndurile astea nu din dorința de a trezi amintiri pe care le-aș dori pe veci uitate, ci pentru a sublinia încă odată faptul că tineretului îi stau la îndemînă comorile neprețuite ce sălășluiesc în paginile minunatelor cărți ale zilelor noastre, prieteni apropiați și sfătuitori prețioși ai tineretului.

GH. BARARU
oficiant sanitar — comuna Lucăcești, regiunea Bacău

Popularizăm larg concursul

De cum a apărut Hotărîrea Biroului C.C. al U.T.M. cu privire la organizarea concursului permanent pentru citirea literaturii pentru tineret „Iubiți cartea" a stîrnit un viu interes în rîndul tinerilor din gospodăria noastră. Pentru a populariza cît mai larg Hotărîrea, comitetul organizației de bază U.T.M. a ținut zilele acestea o consfătuire cu tinerii. Discuțiile purtate în cadrul consfătuirii au subliniat dorința tinerilor de a participa la concurs. Tinerii Sîrbu Dumitru, Icălaș Florea, M. Licărete tractoriști fruntași ai gospodăriei noastre și alți utemiști s-au angajat ca ei să fie printre primii participanți la concurs. De asemenea ei s-au angajat să fie agitatori înflăcărați pentru a populariza în rîndul tinerilor concursul „Iubiți cartea".

Tot pentru popularizarea concursului noi folosim gazeta de perete.

La gazeta de perete a și apărut articolul semnat de utemistul Licurici Petre intitulat: „Să participăm cu toții la concursul „Iubiți cartea". O altă cale pentru popularizarea concursului sînt și lozincile care cheamă tinerii din gospodăria noastră să participe la concurs.

IANCU MARIN
secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. din G.A.S. Moțățel, raionul Calafat, regiunea Craiova

Primele măsuri

(De la corespondentul nostru).

Acum cîteva zile a avut loc constituirea comisiei raionale Snagov a concursului „Iubiți Cartea". Din comisia raională fac parte activiști ai comitetului raional U.T.M., tineri deputați, tineri directori de cămine culturale etc. Comisia și-a întocmit un plan de muncă bogat pe baza căruia își propune să mobilizeze întreg tineretul din cuprinsul raionului pentru a participa la acest concurs. Primele măsuri pe care și le-a propus comisia raională sînt cele care privesc aprovizionarea bibliotecilor sătești cu toate cărțile prevăzute pentru concurs, organizarea unor noi cercuri de citit precum și a cercurilor de prieteni ai cărții.

Cosașii

Cele 10 echipe ale gospodăriei colective „Flamura Roșie" din satul Brateșu vechi, raionul Filimon Sîrbu au început să cosească lotul de 75 hectare lucernă al gospodăriei.

În mîna dibace a experimentaților cosași, bogata recoltă de lucernă se așternea pale, pale, ridicînd în urmă brazdă groasă. Printre ei, tinerii brigadieri de cîmp, Ion Frangu și Tudor Nan, cu compasele în mînă, măsoară, calculează ceva în carnete și mai aruncă cîte o vorbă de duh cosașilor.

La un moment dat pe brigadierul Ion Frangu nu-l mai poate răbda inima.

— Ia dă-mi Stane și mie coasa să văd dacă nu i-am uitat șuierul. Oamenii îi zîmbesc cu dragoste și se uită pe furiș cum lucrează brigadierul. „Vrednic băiat. Și aci ne-a luat-o înainte" — își spun ei. Și la vorbă bună, parcă și coasa merge mai repede. Pînă în seară, cele 75 hectare cu lucernă au fost date gata. Echipa lui Bogdan Gh. a obținut cele mai bune rezultate. Tinerii din echipa sa ca Ivan Dumitru, Panait Lupașcu și Bogdan Mihai au făcut în această zi cîte 3,86 zile-muncă.

Nici echipa secretarului U.T.M., N. Bucescu, nu s-a lăsat mai prejos. În frunte cu șeful echipei, tinerii Moca A. Radu și Frangu P. Gh. au realizat în această zi cîte 3,52 zile-muncă.

— Ehei! — zice bătrînul Bogdan — cînd eram mai tînăr nu mi-o lua nimeni înainte. Acum sînt nevoit să le dau întîietate tinerilor. E vremea lor și al lor e viitorul.

Corespondent
Ing. VIOREL BURLEAC

Îmbunătățirea permanentă a calității cărbunelui extras din adîncimile pămîntului, este una din sarcinile pe care partidul și guvernul le-au pus în fața minerilor noștri. În bazinul carbonifer Filipeștii de pădure, îndeplinirea acestei sarcini cunoaște o atenție sporită.

În fotografie: minerul Rezvedeanu Nicolae împreună cu tînărul inginer Drăgan Victor controlează calitatea cărbunelui extras.

Foto: AGERPRES

Tabere de tineret în vacanța de vară

Tradiționalele tabere de tineret organizate în perioada vacanței școlare de vară de către Consiliul Central al Sindicatelor, în colaborare cu Comitetul Central U.T.M. vor găzdui anul acesta un număr mai mare de tineri față de anii precedenți.

Tinerii participanți la aceste tabere vor fi aleși din rîndul elevilor merituoși din clasele 8-10 ale tuturor școlilor din țară. Ei vor petrece zile minunate în cele mai pitorești localități ale patriei.

Activitatea taberelor va fi deosebit de atractivă. Tinerii vor avea prilejul să viziteze în cadrul unor excursii de studii cu o durată de cîteva zile, cele mai frumoase locuri din împrejurimile taberelor, îmbinînd cunoștințele teoretice din domeniul științelor naturii, geografiei și istoriei, cu cele văzute. Mulți dintre ei vor vizita printre altele, Cheile Bicazului, Peștera Ialomicioarei, Rarăul, Ceahlăul, Retezatul cu piscurile sale semețe și lacuri glaciale, monumente ale naturii, tezaure ale frumuseții patriei noastre.

Unele tabere vor fi organizate în corturi. Aici, timpul va trece pe negîndite. Se vor face excursii scurte de antrenament și se va discuta despre excursiile mai lungi proiectate.

Pentru buna desfășurare a acestor tabere, Consiliul Central al Sindicatelor a luat de pe acum o serie de măsuri. Au fost organizate în cadrul consiliilor sindicale regionale comisii care au sarcina de a recruta pe tinerii participanți, de a-i instrui și a alcătui itinerarii de excursii. Se elaborează de asemenea programe de tabere și s-au asigurat locurile de cazare și mijloacele de transport.

(Agerpres)

In Editura de Stat pentru Literatură și Artă

Au apărut:

- Al. Odobescu — „Opere" vol. I.
- J. Lindsay — „Primăvara amăgitoare".

In aceeași Editură, în cursul acestei săptămîni, vor apare:

- V. Alecsandri — „Despre literatură". (Colecția „Mica bibliotecă critică")
- Mihu Dragomir — „Pe struna fulgerelor".
- Cezar Petrescu — „Intunecare" — ediția a III-a.
- Ion Vitner — „Eminescu".
- Thomas Mann — „Mario și vrăjitorul". (Colecția „Meridiane")
- A. Felea — „Murmurul străzii".

Colțul științei

Despre antibiotice

Un drum uriaș a parcurs industria de antibiotice de la primele observații ale savantului Fleming și pînă astăzi. Puțini sînt aceia care să nu fi auzit de antibiotice și mulți sînt cei care s-au bucurat de efectele binefăcătoare ale acestor medicamente. Au fost necesare mari eforturi, o muncă susținută și colaborarea a numeroși oameni de știință pentru a se putea ajunge la fabricarea antibioticelor cu ajutorul cărora medicina modernă smulge an de an tot mai mulți oameni din ghiarele celor mai diferite boli.

Fleming a observat — datorită unui accident de laborator — că mucegaiul verde, sau cum îl mai spun oamenii de știință Penicillium, are proprietatea de a distruge unii microbi patogeni. Această descoperire pune baza industriei de antibiotice și reprezintă aplicarea științifică a unor vechi tratamente folosite în popor.

Multe popoare folosesc de sute de ani ca leac pentru diferite boli acțiunea curativă a unor ciuperci. Și pe teritoriul țării noastre s-a folosit încă din timpurile cele mai vechi, pentru vindecarea diferitelor boli, zeama în care crește o anumită ciupercă.

Perfecționarea mijloacelor de cercetare științifică, strînsa colaborare dintre diferiți specialiști au făcut ca aceste leacuri folosite în popor să se transforme în substanțe antibiotice cristalizate ca penicilina, streptomicina, cloromicetina etc. care au un rol deosebit de important în medicina modernă.

Studiind natura, omul a observat că organismele se adaptează mediului înconjurător și își creează diferite arme de apărare pentru a putea rezista la diferitele schimbări din lumea înconjurătoare, pentru a se împotrivi acțiunii distrugătoare a altor organisme.

Este de mult cunoscută acțiunea distrugătoare a microbilor și a virusurilor asupra oamenilor, animalelor și plantelor. Dar atît organismul uman, cît și cel al plantelor și animalelor luptă și se apără împotriva lor.

Printre armele de apărare pe care le au la îndemînă unele organisme pentru a lupta împotriva acestor dușmani mici dar numeroși și periculoși sînt și unele substanțe pe care ele le produc și le elimină în mediul înconjurător. Aceste substanțe au proprietatea deosebit de prețioasă de a distruge diferiți microbi. Ele au fost numite de către oamenii de știință „antibiotice".

Antibioticele sînt deci substanțe chimice produse de organismele vii în vederea apărării lor față de acțiunea vătămătoare sau distrugătoare a unor microorganisme. Trebuie să arătăm că în afară de ciuperci, plante sau animale, chiar unele microorganisme produc antibiotice care distrug alte microorganisme.

Printre marii cercetători care au întrevăzut posibilitatea utilizării pe folosul omului a luptei dintre microorganisme se situează și marele nostru savant Victor Babeș. El a observat că *„există microorganisme care pot elabora substanțe capabile să oprească creșterea și acțiunea distrugătoare a altor microorganisme modificînd mediul de cultură și făcîndu-l impropriu altor specii bacteriene"* și a ajuns la concluzia că *„o maladie cauzată de unele bacterii poate fi tratată cu altă bacterie"*. Iată cum savantul romîn V. Babeș a prevăzut încă din anul 1885 că omul, îmbogățindu-și mijloacele de cercetare va ajunge să folosească pentru tratamentul unor boli produse de microbi substanțe create de alți microbi adică tocmai unele din antibioticele de astăzi. Această previziune științifică îl situează pe V. Babeș printre precursorii cercetătorilor din domeniul antibioticelor.

Printre savanții ruși precursori ai cercetătorilor din domeniul antibioticelor sînt și medicii V. A. Manassein și A. G. Polotebnov. Prin anii 1871—1872 ei au observat proprietățile vindecative ale mucegaiului verde din genul Penicillium. Cel care a preconizat însă pentru prima oară folosirea largă în practică a antagonismului dintre microorganisme a fost Mecinicov. Lucrările sale reprezintă fără îndoială piatra de temelie în studiul antibioticelor.

Continuînd tradiția glorioasă a savanților ruși, savanții sovietici au avut un rol foarte important ca descoperitori de noi substanțe antibiotice.

Astfel, Z. V. Ermolieva a studiat și a pus la punct procesele tehnologice de preparare pe scară industrială în U.R.S.S., a primelor antibiotice. G. F. Grauze și M. G. Brajnicova au izolat din mediul de cultură al unei bacterii un nou antibiotic și anume gramicidina S care se folosește în diferite infecții. Tot savanții sovietici au sintetizat sintomicina și levomicetina care se produc astăzi pe scară industrială și care sînt de mare folos în lupta împotriva febrei tifoide și a unor alte boli infecțioase.

Principiul de preparare a diferitelor substanțe chimice ca produse ale creșterii și dezvoltării unor microorganisme nu este nou. Oamenii nu numai că au observat rolul important pe care îl au produsele activității vitale ale microorganismelor, ci le-au și utilizat — este drept, în mod empiric — în agricultură și industrie.

Totuși, numai studiul aprofundat și noile succese din bacteriologie și biochimie au putut da o bază științifică și mari perspective procedeelor care se întemeiau pînă acum doar pe practică.

Prepararea antibioticelor reprezintă de fapt un proces de fermentație.

Pentru a ne da mai bine seama de complexitatea fabricării antibioticelor, vom descrie pe scurt procedeul de fabricație al penicilinei.

Penicilina este un antibiotic produs de un grup de mucegaiuri verzi numite Penicillium.

Pentru a avea o producție satisfăcătoare de penicilină este necesar să existe în primul rînd o ciupercă foarte activă, ciupercă producătoare de multă penicilină. Cele mai bune producătoare de penicilină s-au dovedit peniciliile din grupul novatum — chrysogenum cu aspect de mătură, de unde îi vine și numele (penicillium=mătură).

Un alt factor important în procesul de fabricație al penicilinei este mediul de cultură în care crește mucegaiul și în care el elimină penicilina. La începuturile ei penicilina se producea pe medii de cultură sintetice care pe lîngă dezavantajul că erau foarte costisitoare, nu erau nici favorabile producerii de penicilină. Astăzi, după studii îndelungate, s-a găsit că extrasul de porumb este cel mai favorabil pentru secreția de penicilină, iar din punct de vedere economic este cel mai convenabil.

În acest mediu de cultură (extras de porumb) se mai adaugă și alte substanțe hrănitoare cum este lactoza (zahărul extras din lapte) și unele substanțe chimice care ajută la fabricarea penicilinei dorite.

Pentru ca să se asigure condiții optime de dezvoltare a ciupercii mai trebuie ținut seama de încă o serie întreagă de factori ca: aerația, agitarea continuă a mediului de cultură, păstrarea sterilității mediului, temperatură constantă etc.

După cîteva zile se întrerupe procesul de fermentație, se separă ciuperca de mediul de cultură care conține antibioticul și de aici începe munca chimiștilor. Aceștia, cu ajutorul unor solvenți organici, extrag din el penicilina cristalină care se prezintă ca un praf alb foarte solubil în apă. Penicilina este apoi ambalată în flacoane speciale ermetic închise pentru a o păstra sterilă și pentru a o feri de contactul cu apa, deoarece penicilina absoarbe cu ușurință apa din atmosferă și aceasta duce la inactivarea ei. Cam în același mod se prepară și celelalte antibiotice.

Astăzi se cunosc cîteva sute de antibiotice. Dar nu orice antibiotic care s-a extras din microbi, ciuperci, plante sau animale, a putut fi întrebuințat în tratamentul unor boli ale omului. Pentru aceasta, antibioticele trebuie să îndeplinească două importante condițiuni:

1) să distrugă microbii care au produs boală și

2) să nu dăuneze organismului.

Printre antibioticele importante care îndeplinesc aceste condițiuni sînt penicilina urmată de streptomicină, aureomicina și cloromicetina. Utilizarea acestor antibiotice în diferite boli a adus mari foloase omului: astăzi pneumonia nu mai este o boală gravă căci penicilina o vindecă repede; tuberculoza nu mai poate fi socotită o maladie fără leac, căci deseori poate fi vindecată de streptomicină; tifosul exantematic, care secera mii de vieți, se poate trata în cîteva zile cu aureomicină; febra tifoidă nu mai este atît de periculoasă de cînd există cloromicetina. Iată foloasele descoperirii antibioticelor și introducerii lor în terapeutica umană. Astăzi nu mai există domeniu în medicina umană care să nu beneficieze de aceste medicamente.

Dar așa cum orice lucru făcut fără rost și cu exces poate duce la pagube mari, tot așa și folosirea nejudicioasă a antibioticelor, fără o prealabilă indicație medicală, poate duce la rezultate contrarii celor dorite de bolnav, căci antibioticele, pe lîngă marile lor calități au și unele defecte. Pe deoparte — ele pot produce uneori turburări în organismul omului care pot merge pînă la necesitatea întreruperii tratamentului. Pe de altă parte — și aceasta reprezintă principala primejdie a utilizării lor nejudicioase — ele pot duce la dezvoltarea în organism a unor microbi care nu numai că rezistă la acțiunea antibioticelor, dar devin prin aceasta foarte primejdioși pentru organismul omului. De aceea antibioticele nu trebuie folosite decît la indicația medicului și numai în bolile în care ele sînt recomandate.

Durata de acțiune în organism a multor antibiotice este deocamdată destul de redusă. Astfel penicilina cristalină se inactivează în organism după aproximativ 3 ore astfel încît bolnavului trebuie să i se facă injecții la perioade scurte. Încă de pe acum s-au obținut bune rezultate în acest domeniu; savanții sovietici au preparat antibiotice a căror durată de acțiune în organism a fost prelungită la 48 ore și chiar la mai mult. Se fac în prezent cercetări și pentru prelungirea timpului de conservare în flacoane a diferitelor antibiotice. Cercetătorii de la institutele de medicină veterinară și de la institutele agricole au realizat o serie de succese în domeniul descoperirii și aplicării antibioticelor pentru lupta împotriva a diferite boli la animale sau plante.

Rolul antibioticelor — aceste arme de apărare a unor organisme pe care omul le-a smuls naturii și le folosește pentru binele său — devine tot mai mare în lupta pentru apărarea sănătății oamenilor.

A. OPRESCU

Succesele tinerilor petroliști în întîmpinarea Festivalului

Filele calendarului ce numără zilele rămase pînă la Festivalul de la Varșovia rămîn mereu mai puține. În întîmpinarea marii sărbători tinerii petroliști din regiunea Ploești au obținut noi succese în muncă. Tinerii petroliști de la schela Băicoi și cei de la schela Moreni au redat producției 4 sonde, iar la schela Boldești, alte două sonde inactive vor fi date în curînd producției de către tineri. Cu elan lucrează și tinerii petroliști de la schela Berca, raionul Buzău. Pe lîngă sondele în foraj care au fost încredințate pînă acum echipelor de tineret, de curînd tinerii de la această schelă au mai primit o sondă pe care s-au angajat să o foreze înainte de termen.

În cinstea Festivalului de la Varșovia obțin succese în muncă și tinerii din schelele petrolifere ale raionului Tîrgoviște. Organizațiile U.T.M. de la aceste schele au organizat recent o săptămînă a propunerilor. În această săptămînă tinerii de la schela Tîrgoviște au făcut mai multe propuneri pentru reducerea consumului de materiale și a prețului de cost. Aplicînd una din propunerile făcute, ei au recuperat din batale și canale de scurgere 9 tone de țiței.

(Agerpres)

RARIȚA

Afurisită treabă, mormăi Ion Oprișan, așezîndu-se cu băgare de seamă pe banca lată de sub nuc.

Privindu-și apoi piciorul înfășurat în scoica albă de ghips, oftă adînc și-și aprinse luleaua, dus pe gînduri.

Satul era aproape pustiu. Oamenii plecaseră în zori răspîndindu-se pe ogoare. Ion Oprișan fierbea.

— Să stai liniștit moș Ioane, i-a spus medicul, că nu mai ești așa de tînăr și la oamenii bătrîni osul se fierbe mai greu.

N-aș putea spune că nu l-a ascultat, dar grija cîmpului îl arde ca o pară.

— Nu te mai frămînta atîta tată, îi spunea Iliuță, feciorul-su. Un hectar de porumb oi fi și eu în stare să-l semăn la 19 ani, ce naiba, doar am muncit cot la cot ani de zile și de la mata am avut ce învăța.

Ce-i drept, e drept; a avut ce învăța băiatul, că doar puțini gospodari din Văleni își lucrau pămîntul ca Ion Oprișan. Arătura lui era arătură și prașila, prașilă. De asta n-ar fi dus el grijă, dar era amărît că nu putea merge și el la cîmp. Două luni de zile îi spusese medicul că va trebui să stea așa și abia trecuseră patru săptămîni.

Iliuță de fiecare dată îl asigura că treaba merge strună.

— A răsărit porumbul tată de ți-e mai mare dragul. Din ori ce parte te uiți vezi numai rînduri, îi spusese flăcăul. Vorbele astea îl uimeau. Căuta mereu să-și închipuie cum arată porumbul în rînduri din orice parte te uiți.

L-a întrebat pe flăcău, dar el a scăldat-o.

— Adică... să vezi... sînt rîndurile drepte, tată.

— Păi nu l-ai pus pe brazdă cum te-am învățat eu? se miră bătrînul.

Un junghi ascuțit care a trecut prin picior ca o suliță i-a curmat gîndurile.

— Ba chiar așa, dar vezi mata că eu am mers mai drept, răspunse Iliuță.

— Zici că l-ai prășit odată, Ilie?

— Prășit tată, e curat ca în palmă. Cred că-i întrec eu pe toți la toamnă, ai să vezi cu ochii matale. Porumb ca al nostru nu-i pe toată Lunca Mare.

— Lauda asta nu prea e la locul ei. Adică ce-ai făcut tu mai dihai ca ceilalți oameni? întrebă mirat bătrînul.

— Ce să fac tată? l-am prășit, atîta tot, numai că l-am prășit mai cu grijă ca ceilalți vecini. Nici de la Ancuța n-a aflat Ion Oprișan mai mult. Ba fata era parcă și mai scumpă la vorbă.

Într-o dimineață Ion Oprișan îl chemă pe Iliuță și-i zise arătîndu-i rarița:

— O vezi? e ca nouă. Acu mi-a adus-o Marin fierarul. Taie ca briciul și-i unsă ca o mașină. Mîine să-l rărițezi. Dar știi, cum te-am învățat eu, la genunchi. Să doarmă oala-n șanț Ilie, m-ai înțeles?

— Înțeles tată, răspunse Iliuță și un nod parcă i se ridicase în gît, dar se stăpîni. Se apropie de rariță, îi pipăi cu buricul degetului tăișul, o scutură de coarne și zise vesel:

— E faină tată, am să-i trag o prașilă cu ea să se ducă vestea.

Mulțumit, Ion Oprișan învălui cu o privire caldă unealta reparată.

A doua zi, Iliuță puse rarița în căruță, își strigă sora care întîrzia pe la bucătărie, și porni la treabă.

— Ei cum merge rarița, Ilie? întrebă Ion Oprișan, de cum îl văzu către seară intrînd pe poartă.

— Grozav, tată. Dacă nu ești cu băgare de seamă intră toată în pămînt, am făcut niște șanțuri că-ți rupi gîtul în ele, abia le poate trece calul — uite așa-s de adînci, zise Ilie, și-i arăta genunchiul.

Bătrînul zîmbea mulțumit.

...Pe la începutul lui iunie, Ion Oprișan se întorcea de la spitalul raional. Era vesel și se pomeni fluierînd un cîntec din tinerețe. Cînd a plecat la spital să-și scoată ghipsul, Iliuță și Ancuța n-au putut să-l însoțească, aveau treabă. Așa că Ion Oprișan a plecat singur. S-a așezat cum a putut mai bine în leagănul căruței și a dat bice cailor.

— Vezi acu apucă-te iar să zburzi, moș Ioane, că iar vii la mine, i-a zis doctorul jumătate în glumă, jumătate în serios.

Ion Oprișan l-a privit o clipă, apoi i-a răspuns rîzînd:

— Apoi decît să stai în pat priponit de lene, parcă tot îi mai frumos să stai în ghips; dar cu băgare de seamă am să fiu că de, nu mai am 30 de ani; acuș, acuș am vre-o 60.

Spre casă caii mergeau mai repejor. Cînd ajunse în dreptul zăvoiului o coti spre luncă.

De mult sfîrîia inima în el să vadă cîmpul. De departe zări cireșul din capătul ogorului. De-odată însă se încruntă. Nu-i venea să-și creadă ochilor. Ogorul ăsta cu porumb era ogorul lui. Iată cireșul pe care-l știa de copil, dar ce văzu aici îl tulbură grozav. Cu băgare de seamă se dădu jos din căruță și porni printre rîndurile drepte de porumb. Din orice parte se uită, nu văzu decît rînduri drepte. Jos, pămîntul masă nu altceva. Nici urmă de șanț sau de mușuroi. Alături, peste drum, pe coama de șanțuri adînci, porumbul pirpiriu al vecinilor se legăna trist în vînt. Își întoarse iar privirea spre porumbul lui. Rîndurile drepte se încrucișau ca pe o coală de hîrtie. Cum l-o fi prășit Iliuță și-n lung și-n lat? Și cu ce? Că de rariță nici vorbă! — se mira mereu bătrînul. În capătul ogorului se opri un om și descălecă de pe bicicletă. Era agentul agricol Marin Olaru.

— Hai noroc, nene Ioane! strigă el bucuros că-l văzu.

Ion Oprișan se întoarse sprijinindu-se în băț și-i răspunse și el.

— Noroc Marine, ia vino mai aproape. Marin Olaru își culcă bicicleta pe marginea drumului și porni sprinten spre bătrîn.

Ion Oprișan îi arătă porumbul și-i zise fără să-l privească:

— Îți place?

— Mai încape vorbă? E cel mai frumos porumb de pe Lunca Mare. Iliuță al dumitale îți face cinste. Ia te uită deosebire. Al lui Chiriac sau al lui Pavel Ojoc nu-i nici pe jumătate ca ăsta. Zicînd vorbele astea Marin Olaru mîngîie cu palma frunzele late ale unui porumb, căruia îi dăduse un smoc de mătase. Ieri, tovarășul agronom Lupașcu nu se mai sătura privindu-l.

— Hectarul ăsta îi umple hambarul lui Oprișan, îi dă peste o jumătate de vagon de știuleți, așa a zis nene Ioane, și el se pricepe, ai să vezi — zise Marin Olaru însuflețit.

Soarele își revărsa dogoarea peste întinderi. Pămîntul fierbea. Ion Oprișan rîcîi cu bățul țarina. Era umedă. Trecu apoi alături, în ogorul lui Chiriac; coamele șanțurilor se uscaseră scovergă. Ion Oprișan nărui o creastă. Țărîna se împrăștie ca nisipul.

— Le-a uscat vîntul, nene Ioane, pentru că rarița a vînturat pămîntul și l-a pus la uscat. Pe loc neted cum e în ogorul dumitale, vîntul fuge, alunecă așa ca pe ghiață și n-are putere să gonească apa.

— Da cu rîndurile astea încrucișate cum vine? întrebă mirat Oprișan.

— E semănat în cuiburi așezate în pătrat, nene Ioane, îl poți prăși și-n lung și-n lat cu prășitoarea, ca și cînd te-ai plimba pe șosea. În două zile l-ai și prășit. Iliuță l-a prășit de trei ori; grozav băiat, zău așa, ferice de dumneata.

Spre casă, Ion Oprișan mergea în pasul cailor. Avea nevoie să se liniștească.

— Ori cum, m-au mințit, asta nu pot să le-o iert, și-un bobîrnac tot am să le dau, chiar mîine dimineață, ca să-i învăț minte.

Seara, cînd s-au adunat toți în jurul măsuței rotunde, pe care mătușa Victoria răsturnase o mămăligă ca aurul și-n străchini pusese borș bun de pasăre, Ion Oprișan zise într-o doară, urmărind cu coada ochiului chipul lui Iliuță:

— Azi am fost pe luncă și-am văzut porumbul...

Iliuță a rămas cu lingura în strachină și cu ochii zgîiți la bătrîn, iar Ancuța se uita sub masă, făcîndu-și de lucru cu pisica. Numai mătușa Victoria nu-și pierdu cumpătul, căci zise oțărîtă:

— Și ce, te pomenești că nu-ți place?

Oprișan tăcu. Toată seara nu mai scoase o vorbă, ci zîmbea doar pe sub mustață.

— Să știi că clocește ceva taică-tău, Iliuță, zise îngrijorată maică-sa. Iliuță ridică neputincios din umeri.

— S-o fi supărat că l-am mințit, mamă.

— Așa cred și eu. Nu-i prea place că i-ați ieșit din cuvînt și mă mir că tace — zise gînditoare bătrîna.

A doua zi Ion Oprișan s-a sculat cu noaptea în cap. Toată noaptea nu închisese un ochi. Nici Iliuță n-a prea dormit. L-a furat somnul către ziuă. În zori, sufla un vîntișor cald clătinînd alene frunzele nucului bătrîn din fața casei. Ion Oprișan scosese rarița și-o ungea grijuliu.

— Măi Iliuță, scoală măi băiete, că nu știu ce are de gînd taică-tău. Meșterește de azi dimineață sărăcia aia de rariță.

Iliuță sări din pat ca ars și se repezi la fereastră. Inima îi bătea și simțea că-l apucă amețeala.

— Ce-o avea de gînd? se întreba mereu.

Deodată, se auzi strigat. Cînd ieși în prag, Ion Oprișan înhămase de acum și caii.

— Hai și-mi ajută să pun rarița în căruță și pregătiți-vă și voi că avem treabă — zise el înnodînd un capăt de căpăstru la capețeala calului. Iliuță nu se clinti. Cu greu slobozi cîteva vorbe:

— Dar ce ai de gînd, tată?

— Cum, ce am de gînd? Vreau să-mi rărițez porumbul, doar nu-i fi crezînd că de-acu faci orice vrei tu?! Ehei, m-ați făcut de rușine, dar o spăl eu, n-aveți voi grijă. Și acu, grăbește-te ce stai ca un par în gard?! Victorio, vino și tu de mă ajută, că fii-tu s-a boierit. Iliuță intră tulburat în chelar, unde Ancuța curăța niște cartofi. Cînd auzi despre ce-i vorba, scăpă cartoful din mînă și rămase așa, ca zugrăvită.

O clipă tăcu, apoi vorbi repede.

— Du-te cu el, și nu-l întărîta, că eu dau o fugă la nenea Marin Olaru. Îl mîn cu bicicleta pe urma voastră, pe el poate că-l ascultă.

Iliuță nu mai așteptă. Ieși din bucătărie și puse singur rarița în căruță.

— Așa, Iliuță. Și-acu o să-ți arăt eu cum se lucrează porumbul. Ce fel de prașilă-i aia, așa ca-n palmă, fără șanț, fără mușuroi? Ce, eu am cheltuit degeaba bani cu rarița mea? Nu, măi băiete. Am să trag niște șanțuri să doarmă oala în ele, pînă la genunchi. Veselia asta a lui taică-său îl amărî tare pe Iliuță, dar nu scotea o vorbă. Pe drum, Iliuță scoase o cheie din buzunar cu gînd să deșurubeze piulița de la cormane, dar chiar atunci Ion Oprișan întoarse capul și-i zise:

— Trebuia s-o chemi și pe Ancuța că eu cu piciorul ăsta o să merg cam greu în urma raritei. Dar nu termină vorba și Ancuța se ivi la colțul uliței. Dintr-un semn, Iliuță înțelese că n-a stat degeaba. Ion Oprișan mîna caii în trap potolit, trăgînd cu coada ochiului cînd la Iliuță, cînd la fată și zîmbea văzîndu-i pe amîndoi plouați.

— Tată, eu cred că nu faci bine că vrei să rărițezi porumbul; avem să păgubim cîteva sute de kilograme la hectar, zise Iliuță, căutînd să-l îmbuneze.

— Nu mai spune! Și de unde știi tu asta? zise Oprișan, fără să întoarcă capul.

— De la cercul agrotehnic, tată, așa ne-a sfătuit și ne-a învățat tovarășul agronom Lupașcu.

— Așa? se miră Oprișan, și tot el te-a învățat să mă minți și să nu-mi spui ce ai de gînd să faci?

Iliuță nu răspunse. Îi da dreptate bătrînului. Trebuia să-i spun, se mustra el.

— Ei, nu mai zici nimic? Fapta asta trebuie pedepsită dragul tatei, chiar dacă n-aș strînge nici un știulete de porumb — continuă bătrînul aspru. Pe Iliuță vorbele astea parcă l-au fript.

— Știam că n-o să ne dai voie, căuta Iliuță s-o mai dreagă.

Ion Oprișan tăcu. Băiatul avea dreptate, de aceea nu mai zise nimic. Iliuță se uita mereu în urmă, îngrijat, nădăjduind să vadă venind pe Marin Olaru, dar nici urmă de agent agricol.

— A zis că vine? o întrebă în șoaptă pe Ancuța.

— Sigur. Cînd a auzit, a sărit ca ars. Mi-a făgăduit că ne prinde din urmă, răspunse Ancuța repede. Văzîndu-i în fundul căruței, abătuți și îngîndurați, Ion Oprișan cu greu se stăpînea să nu rîdă. Iliuță dădu să mai spună o vorbă dar bătrînul i-o tăie scurt:

— Cînd îi fi la casa ta, ai să faci cum te-o tăia capul, acum însă, eu poruncesc iar voi să m-ascultați, asta-i.

Deodată, Iliuță băgă de seamă că a luat-o pe alt drum. Peste puțin timp, Ion Oprișan opri caii în dreptul fierăriei lui Marin Stoican.

Fierarul cu șorțul de piele legat pe după gît și cu ciocanul în mînă, ieși în ușa atelierului și-i răspunse la bună dimineața.

— Ce-i moș Ioane, ai venit să-ți ascuți rarița? îl întrebă fierarul. Ion Oprișan trase cu coada ochiului la cei doi din fundul căruței, apoi zise cu vocea lui groasă:

— Măi Marine, tu poți face din sărăcia asta de rariță o prășitoare cu labe de gîscă, ca cea de la cooperativă?

— Fac moș Ioane, că doar îs meșter fierar, răspunse mîndru Marin.

Bătrînul ar fi vrut să mai zică ceva dar n-a avut timp. Din fundul căruței Iliuță a sărit peste rariță și l-a îmbrățișat, sărutîndu-l pe amîndoi obrajii, iar Ancuța îi făcea semne cu mîna lui Marin Olaru care pedala de zor în urma lor...

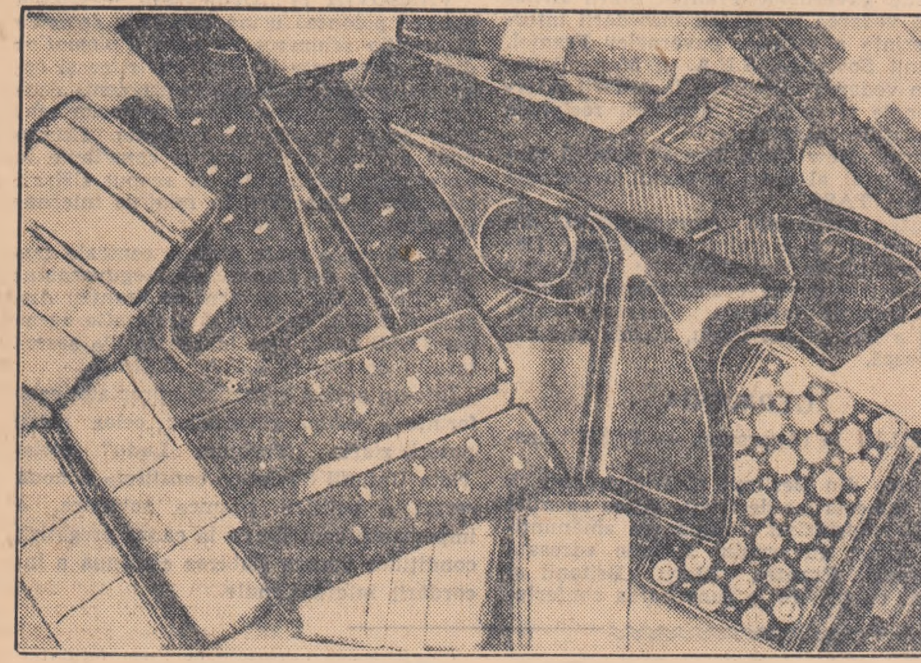
ANDREI MUȘAT

Declaraţiile făcute unui corespondent al Agerpres de către agenţii paraşutaţi în R. P. R. de spionajul american

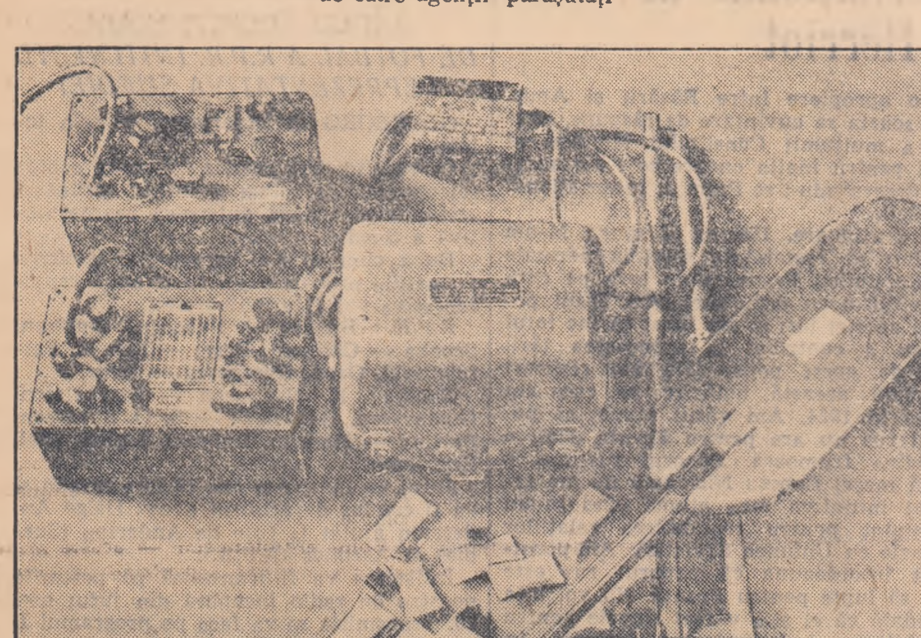
După publicarea comunicatului Ministerului Afacerilor Interne, un reprezentant al Agenţiei Agerpres a stat de vorbă cu Gheorghiu Gheorghe şi Cristescu Gheorghe paraşutaţi pe teritoriul R.P.R. de serviciul de spionaj american. Cu acest prilej, susnumiţii au declarat următoarele:

Noi, cetăţenii romîni, Gheorghiu Gheorghe şi Cristescu Gheorghe, în timp ce ne aflam ca emigranţi în străinătate, sub efectul presiunilor şi propagandei mincinoase a americanilor şi conducătorilor legionari — ce desfăşoară o activitate subversivă împotriva Patriei noastre, — am păşit pe calea trădării intereselor poporului romîn, lăsîndu-ne recrutaţi de serviciul de spionaj american.

După instrucţia primită în şcolile de spionaj şi diversiune, am fost paraşutaţi de americani în Republica Populară Romînă, cu misiuni speciale de spionaj.

Armament primit din partea serviciului de spionaj american de către agenţii paraşutaţi

Aparat de radio emisie-recepţie cu care serviciul de spionaj american a înzestrat pe agenţii paraşutaţi

După sosirea noastră pe pămîntul romînesc, ne-am dat seama de faptul că am fost profund înşelaţi şi că drumul nostru nu este alături de americani, care duc o activitate de subminare împotriva Republicii Populare Romîne.

Ne-am convins de asemenea că singura cale cinstită pe care o putem urma, este aceea de a ne integra în eforturile poporului nostru şi a duce alături de el, lupta împotriva celor ce-i poartă ură şi caută să-i distrugă realizările. Aceasta ne-a determinat să ne prezentăm de bună voie înaintea organelor de stat şi, recunoscînd în mod sincer crimele pe care le-am săvîrşit, să rugăm să ni se ofere posibilitatea de a ne răscumpăra vina, printr-o muncă cinstită, spre binele patriei.

Considerăm de asemenea că este de datoria noastră să demascăm propaganda calomnioasă şi acţiunile criminale ce le întreprind împotriva ţării noastre, serviciul de spionaj american şi căpeteniile legionare.

Gheorghiu Gheorghe a arătat cele ce urmează: În timp ce eram şeful legionarilor din Austria superioară şi secretar general al organizaţiei A.C.R.A.S. (Asociaţia creştină a romînilor din Austria superioară), am primit dispoziţii de la Horia Sima să mă pun în slujba spionajului american şi să colaborez cu acesta în acţiunile sale criminale, împotriva Republicii Populare Romîne. Aceste dispoziţii le-am primit în cadrul unei şedinţe ţinute la Salzburg cu toţi conducătorii legionari din zonele de ocupaţie ale Germaniei occidentale şi Austriei, la care au participat Horia Sima şi Borobaru Traian.

În cadrul colaborării cu ofiţerii centrelor de spionaj american „C.I.C." (din Linz şi Bad Ischl), „INNESON" (alias „FOX") şi „RIEDER", am aflat că multe dintre căpeteniile legionare se află în slujba serviciilor de informaţii american, englez şi francez din Germania occidentală şi Austria.

Astfel, legionarul Mailat Vasile este agentul centrului de spionaj american din Salzburg; legionarul Puiu Traian este agentul centrelor de spionaj americane din Salzburg şi Viena; legionarul Popa Virgil este agentul centrului de spionaj american din Germania occidentală; legionarul Marinescu Nicolae este agentul centrului de spionaj din Innsbruck.

Traducîndu-şi în fapt planurile lor criminale de diversiune şi spionaj, serviciul de informaţii american supune pe emigranţi la tot felul de ameninţări şi presiuni, pentru a-i aduce pe aceşti oameni la disperare şi a-i determina cu forţa să accepte comiterea a tot felul de mîrşăvii. În acest scop, americanii ţin adesea pe emigranţi fără hrană, sub cerul liber, în locuri împrejmuite cu sîrmă ghimpată, fără să le dea posibilitatea să-şi cîştige existenţa, ba ceva mai mult, cînd vreunul din emigranţi îşi găsea o slujbă, spionajul american prin diferite maşinaţiuni, punea la cale îndepărtarea lui din serviciu. Acei emigranţi care nu se lăsau prinşi în mrejele propagandei americane şi se împotriveau ofertelor spionajului american, erau încadraţi în legiunile străine, sau ajungeau cerşetori.

În continuare, Gheorghiu Gheorghe şi Cristescu Gheorghe au spus:

În răstimpul scurt de cînd ne aflăm în patrie, am avut posibilitatea să ne convingem cu proprii noştri ochi, de rolul trădător pe care-l joacă diferitele centre şi organizaţii ale emigranţilor, create cu sprijinul serviciului de spionaj american, în S.U.A., Anglia, Franţa, Spania, Germania occidentală şi alte ţări, precum şi rolul mîrşav şi trădător deţinut de conducătorii acestor centre, — vechi agenţi ai serviciilor de spionaj ale statelor imperialiste.

Pentru un blid de linte primit de la stăpînii lor — serviciile de spionaj ale S.U.A. — conducătorii acestor centre precum şi ai altor organizaţii de emigranţi, recurgînd la provocări, îi forţează pe emigranţii romîni să intre în slujba americanilor ca spioni şi să desfăşoare propagandă ostilă.

Noi, ce am făcut nemijlocit parte din organizaţiile de spionaj, declarăm categoric că aşa-zisele comitete şi centre de emigranţi s-au transformat în şcoli de diversiune şi spionaj, pentru desfăşurarea activităţii de subminare în ţara noastră.

În ciuda făgăduielilor fabuloase, făcute de centrele de emigranţi şi de serviciul de spionaj american, un număr din ce în ce mai mare de emigranţi îşi dau din ce în ce mai mult seama de rătăcirea lor nefastă şi năzuiesc din tot sufletul să se reîntoarcă în patrie, unde să arate deschis în faţa poporului cît de greşite au fost convingerile lor şi să muncească cinstit pentru înflorirea patriei.

Cu prilejul unei alte întrevederi avute cu Horia Sima, acesta a arătat că serviciile de spionaj american şi francez au înfiinţat un comandament unic cu sediul în Franţa. Conducătorul acestui comandament este Leisersohn, ofiţer al serviciului de spionaj american, iar din partea serviciului de informaţii francez, au fost numiţi colonelul Beaumont din Biroul 2 francez, maiorul Devaux şi o serie de alţi ofiţeri ai spionajului francez.

Cu acest centru conlucrează legionarii: Borobaru Traian, Dumitriu Mircea, Muşatescu Mircea şi Creţu Dumitru, foşti agenţi ai spionajului hitlerist.

Acelaşi centru foloseşte în mod activ şi „Comitetul Naţional Romîn", reprezentat prin fostul general Petrescu Puiu, şi cunoscuţii agenţi ai serviciului de spionaj francez, Opran Mihail şi Neferu Dumitru.

Centrul de spionaj susmenţionat ne-a trimis în Franţa, unde timp de peste un an am urmat cursurile unor şcoli de spionaj şi diversiune. Una dintre aceste şcoli se găseşte în localitatea Andilly, la cca. 50—60 km. de Paris, iar alta — la Caevilly, în apropierea oraşului Bourg la Reine.

Instructorii la aceste şcoli erau: spionul american, cunoscut sub numele conspirativ „Vidal" şi ofiţerii serviciului de spionaj francez Beaumont, Blondel, Saumier (nume conspirativ „Charpentier") şi alţii.

Totodată, instructajul pe linie de spionaj şi alte forme de activitate de subminare ne-au fost făcute şi de căpeteniile legionare Horia Sima, Borobaru Traian, Muşatescu Mircea, Dumitriu Mircea, Ponta Petre şi Verca Afilon.

La aceste şcoli, ne-au învăţat radiotelegrafia, tehnica falsificării documentelor şi stampilelor, cifrul, fotografierea obiectivelor militare, am făcut exerciţii de tir şi sărituri cu paraşuta. Am efectuat cîteva exerciţii practice în Alpii italieni, primind în acest scop legitimaţii italiene false.

Concomitent, ofiţerii serviciilor de spionaj american şi francez şi conducătorii legionari sădeau în mod sistematic în noi ura lor turbată împotriva poporului romîn, povestindu-ne tot felul de minciuni despre patria noastră.

Am fost avertizaţi în modul cel mai sever, că dacă vom fi arestaţi de organele Securităţii, să nu divulgăm niciun fel de date cu privire la activitatea serviciului de spionaj american, iar în faţa pericolului unei eventuale arestări, să înghiţim otrava ce ne-a fost dată de către „Vidal".

Am primit din partea serviciului de spionaj american şi a conducătorilor legionari mai sus arătaţi, misiunea să culegem şi să le transmitem informaţii cu caracter de spionaj, referitoare la obiectivele militare şi industriale, în vederea comiterii unor acte de diversiune.

După terminarea instructajului, am fost transportaţi cu un avion american în Grecia, fiind însoţiţi de „Vidal". Aici, într-o casă conspirativă a serviciului de spionaj american, situată în Noua Glifadă — suburbie a oraşului Atena — ni s-a făcut un instructaj suplimentar, am primit aparate de radio emisie-recepţie, armament, cifruri, coduri, hărţi, mijloace pentru scrierea secretă, imprimate cu antetul diferitelor instituţii romîneşti, buletine de identitate şi livrete militare false, bani romîneşti şi monede de aur.

După definitivarea instructajului şi echipare, am fost transportaţi într-o noapte pe o un aerodrom american militar, situat la 20 km. de Atena, îmbarcaţi pe un avion american cu 4 motoare, cu echipaj american şi paraşutaţi în Romînia.

Ajunşi în Republica Populară Romînă, am încercat să ducem la îndeplinire misiunile primite din partea serviciului de spionaj american, dar în curînd ne-am convins de faptul că poporul este împotriva noastră şi că a merge mai departe pe drumul indicat de spionajul american şi de conducătorii legionari vînduţi americanilor înseamnă a lovi în viaţa bună pe care şi-a făurit-o poporul romîn.

Treptat, s-a trezit în noi dorinţa să ieşim din prăpastia în care am fost aruncaţi de către serviciul de spionaj american.

În această prăpastie se mai află încă mulţi emigranţi, victime nenorocite ale uneltirilor criminale ale imperialiştilor americani.

Un timp oarecare, ne-am abţinut însă de a împărtăşi unul altuia impresiile şi îndoielile ce ne-au cuprins, dar ulterior, în fiecare dintre noi a apărut în aceeaşi măsură dezgustul pentru misiunile ce ne-au fost date de serviciul de spionaj american şi am luat hotărîrea să ne prezentăm la organele Securităţii Statului să mărturisim vinovăţia noastră, crimele pe care le-am comis şi să ne punem la dispoziţia autorităţilor.

Am primit cu o neţărmurită bucurie comunicarea că nu vom fi traşi la răspundere penală, că ni se acordă libertatea de a ne alege domiciliul şi de a munci spre binele patriei noastre.

Puterea populară, ne-a dat posibilitatea deplină să ne vedem greşelile, să le înţelegem, să ne dăm singuri seama de ele şi de bună voie să revenim în rîndurile poporului. Sîntem convinşi din propria noastră experienţă că recunoaşterea greşelilor, înseamnă curăţirea conştiinţei noastre de minciuna şi autoamăgirea în care am trăit ani îndelungaţi.

De asemenea, sîntem convinşi de faptul că în mijlocul poporului nostru poate reveni oricine, dar numai avînd conştiinţa curată. Noi am văzut că puterea populară îşi deschide larg porţile în faţa tuturor acelora, care la îndemnul conştiinţei se întorc plini de căinţă în patrie.

Încredinţăm guvernul romîn că pentru atitudinea umanitară pe care ne-a arătat-o — după ce am înţeles pe deplin gravitatea crimelor de care ne facem vinovaţi şi ne-am prezentat de bună voie în faţa autorităţilor — că nu vom precupeţi eforturile noastre intelectuale şi fizice în slujba Republicii Populare Romîne.

Totodată, nu-i putem trece cu vederea pe oamenii care se află în aşa-numita emigraţie, inclusiv pe cei căzuţi sub influenţa propagandei duşmănoase. Îndemnăm pe fraţii noştri ce se află în afara graniţelor patriei, să se întoarcă acasă la rudele şi fiinţele ce le sînt dragi, la o viaţă cinstită în patrie.

Al doilea concert al orchestrei de muzică naţională chineză

Sub auspiciile Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, orchestra de muzică naţională chineză, dirijată de Cin Pen-cian, a prezentat marţi seara în sala Ateneului R.P.R., un concert care a cuprins un bogat program de muzică clasică şi muzică populară din diferite regiuni ale Chinei populare.

Cu multă măiestrie au fost interpretate cîntecul clasic: „Ajunul anului nou", cîntecul popular din Mongolia interioară „Întîlnire fericită", cîntecul liric „Cale luminoasă", cîntat la instrumentul popular er-hu şi altele.

Cîntecele populare romîneşti „La cules de cucuruz" şi „Am un leu şi vreau să-l beau", scrise pentru orchestra de instrumente populare chinezeşti de Ionel Budişteanu, au fost bisate.

Cel de al doilea concert prezentat de solii artei chineze a fost primit cu căldură de publicul bucureştean.

(Agerpres)

Poporul nostru sprijină entuziast politica de pace a lagărului socialismului

În aceste zile, în întreprinderi şi instituţii au loc adunări în care muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii sînt informaţi despre ultimele evenimente petrecute în viaţa internaţională, despre noile succese ale forţelor păcii de pretutindeni şi despre cele mai recente acţiuni ale Uniunii Sovietice menite să ducă la destinderea relaţiilor între state. Oamenii muncii îşi exprimă cu acest prilej satisfacţia deplină pentru încheierea la Varşovia a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, în care poporul nostru muncitor vede o chezăşie sigură a apărării păcii şi a securităţii statelor iubitoare de pace.

★

Făuritorii maşinilor agricole, de la uzinele metalurgice Semănătoarea din Capitală, ca şi toţi oamenii muncii din patria noastră, urmăresc cu multă atenţie ultimele evenimente ale vieţii internaţionale.

Vestea că va avea loc o adunare consacrată ultimilor evenimente internaţionale a stîrnit ca întotdeauna în rîndurile lor un viu interes.

După expunerea tov. Vasile Gîndilă, locţiitor al ministrului Căilor Ferate, au luat cuvîntul numeroşi muncitori. Printre ei se află ajustoarea Maria Filionescu şi lăcătuşul Ion Tătucu, care depăşesc zilnic norma în medie cu 60-70 la sută, maistru Nicolae Munteanu şi mulţi alţi fruntaşi în muncă, bine cunoscuţi şi preţuiţi de întreg colectivul uzinelor.

„Printre ultimele evenimente internaţionale — a spus lăcătuşul Ion Tătucu — menite să ducă la întărirea păcii, se numără şi Tratatul de la Varşovia, a cărui semnare a fost salutată cu satisfacţie de toţi oamenii iubitori de pace.

Eu şi toţi tovarăşii mei de muncă privim cu încredere în viitor. Tratatul de la Varşovia este o pavăză sigură a muncii noastre paşnice, pavăză de care se vor zdrobi toate aventurile războinice ale imperialiştilor".

La uzinele textile „7 Noiembrie" a avut loc o adunare a tineretului, la care secretara comitetului de partid Valeria Becher a făcut o amplă informare asupra ultimelor evenimente internaţionale. Vorbitoarea a subliniat că în momentul de faţă au fost create mari posibilităţi pentru îmbunătăţirea relaţiilor între state, pentru rezolvarea a noi probleme litigioase, pentru micşorarea încordării internaţionale.

Au luat apoi cuvîntul numeroşi participanţi la adunare. „Tineretului nostru îi revine sarcina măreaţă de a fi în primele rînduri ale apărătorilor păcii, de a consolida cuceririle obţinute de poporul nostru pe drumul construirii unei vieţi noi şi fericite, a spus printre altele filatoarea Ana Vicol. Cu încredere în forţele unite ale ţărilor participante la Conferinţa de la Varşovia noi tineretul din secţia filatură ne luăm angajamentul să muncim de acum înainte cu mai mult drag, cu şi mai multă însufleţire".

★

Peste 3.000 de muncitori, tehnicieni, ingineri şi funcţionari de la Complexul C.F.R. „Griviţa Roşie" au participat la adunarea organizată marţi după amiază în sala cantinei atelierelor.

La adunare a luat cuvîntul primul secretar al comitetului raional P.M.R. „Griviţa Roşie", tov. Vasile Popescu.

În expunerea sa, vorbitorul a arătat evenimentele internaţionale recente şi contribuţia Uniunii Sovietice la cauza menţinerii şi consolidării păcii în lume.

Luînd cuvîntul, tehnicianul N. Mihalache, de la secţia 2-a montaj, secţie fruntaşă pe întregul complex, a spus: „Acest loc de cinste pe care l-am cucerit dovedeşte că muncitorii noştri înţeleg să întărească prin succese în producţie semnătura pe care tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a pus-o, în numele poporului nostru, pe Tratatul de la Varşovia. Ne luăm angajamentul, a adăugat el, ca în luna iunie să depăşim planul cu 10 la sută

Utemistul Constantin Vişan, ajustor la atelierul bunuri de larg consum, a spus între altele: „Tineretul din Complexul „Griviţa Roşie", ca şi toţi oamenii muncii din patria noastră, văd în Tratatul de la Varşovia o nouă garanţie a muncii sale paşnice, a securităţii statului nostru, pentru consolidarea forţelor păcii vom munci cu şi mai mult elan, sub conducerea partidului, întărind zi de zi puterea patriei noastre".

★

Oamenii de ştiinţă, artă şi literatură din oraşul Cluj s-au adunat de curînd pentru a dezbate ultimele evenimente ale situaţiei internaţionale, pentru a-şi manifesta voinţa de a contribui la asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

Despre uriaşa contribuţie a Uniunii Sovietice la cauza destinderii situaţiei internaţionale a vorbit acad. prof. Emil Petrovici, preşedintele filialei Cluj a Academiei R.P.R. După ce a arătat succesele frontului democraţiei şi socialismului, vorbitorul a subliniat importanţa pe care o prezintă Tratatul de la Varşovia, chemare la luptă pentru reducerea înarmărilor şi interzicerea armelor de exterminare în masă, în lupta pentru apărarea păcii în întreaga lume.

Au mai luat cuvîntul acad. Kipan, rectorul Universităţii „Victor Babeş", prof. univ. Ladislau Banyai, rectorul Universităţii „Bolyai", scriitorul István Asztalos, laureat al Premiului de Stat, artistul emerit Augustin M. Jan, solist al Operei Romîne de Stat, dr. Eugenia Mihalcea, decanul Facultăţii de pediatrie a I.M.F. şi alţii.

Cei prezenţi au adoptat în unanimitate textul unei telegrame adresată Comitetului Central al P.M.R. şi Consiliului de Miniştri în care oamenii de ştiinţă, artă şi literatură din Cluj îşi manifesta adeziunea unanimă la Tratatul de la Varşovia.

Vizita unei delegaţii braziliene la I. C. A. R.

Membrii delegaţiei de activişti sindicali, muncitori şi tehnicieni din domeniul agriculturii din Brazilia care, la invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., vizitează ţara noastră, s-au întîlnit marţi dimineaţă cu oamenii de ştiinţă de la Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R.

Oaspeţii au fost întîmpinaţi de un grup de colaboratori ştiinţifici ai institutului, în frunte cu prof. Al. Priadcenco, membru corespondent al Academiei R.P.R., director al sectorului de ameliorare a plantelor din cadrul ICAR-ului. Membrii delegaţiei braziliene s-au interesat îndeaproape de lucrările ştiinţifice ale cercetătorilor din cele 14 secţii şi 27 de staţiuni experimentale ale ICAR-ului, de structura organizatorică a institutului, de sprijinul pe care oamenii de ştiinţă îl dau practicii agricole în ţara noastră. Ei au stat de vorbă cu specialişti în cultura bumbacului — cultură care în Brazilia ocupă aproape 1 milion de ha. şi s-au interesat de perspectivele de dezvoltare ale acestei culturi în ţara noastră, despre soiurile folosite la noi şi despre recoltele obţinute.

Oaspeţii au vizitat apoi laboratoarele sectoarelor de ameliorare a plantelor, de fitopatologie şi de agrotehnică.

(Agerpres)

Etapa a II-a a Concursului naţional al tinerilor solişti

Marţi dimineaţa a avut loc în sala Dalles deschiderea festivă a etapei a II-a a Concursului naţional al tinerilor solişti organizat în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia.

A luat cuvîntul preşedintele juriului central de concurs, Petre Ştefănescu-Goangă, artist al poporului din R.P.R., care a urat participanţilor la concurs succes deplin.

Din juriul central de concurs fac parte Alfred Alessandrescu, Ion Dumitrescu, Anton Romanovschi, Alfred Mendelsohn, maeştri emeriţi ai artei din R.P.R., Dagobert Buchloz, Vasile Jianu, artişti emeriţi ai R.P.R, şi alţi artişti, reprezentanţi ai C.C. al U.T.M. şi ai Sfatului Popular al Capitalei.

La concurs participă tineri artişti din întreaga ţară. Alături de candidaţii reuşiţi în prima etapă a Concursului se prezintă şi laureaţi ai concursurilor naţionale şi internaţionale anterioare.

Etapa a II-a a concursului naţional al tinerilor solişti începe în dimineaţa zilei de miercuri 15 iunie, în aceleaşi săli în care s-a desfăşurat şi etapa I-a.

Condiţiile de admitere în învăţămîntul superior în anul şcolar 1955—1956

Comunicatul Ministerului Învăţămîntului

Ministerul Învăţămîntului aduce la cunoştinţa celor interesaţi, condiţiile de admitere în universităţi şi institute de învăţămînt superior în anul şcolar 1955—1956.

1. — Admiterea în anul I al instituţiilor de învăţămînt superior se face pe baza unui examen.

2. — Se pot prezenta la examenul de admitere în instituţiile de învăţămînt superior în condiţiile arătate mai jos toţi cetăţenii R.P.R. care au trecut examenul de maturitate (absolvire) al unei şcoli medii de 10 ani, examenul de diplomă al unei şcoli medii tehnice, examenul de stat al unei şcoli pedagogice, absolvenţii facultăţilor muncitoreşti sau absolvenţii cu examen de bacalaureat al fostelor licee teoretice, industriale sau comerciale, precum şi absolvenţii fostelor şcoli normale, care au obţinut diploma de învăţător.

Absolvenţii şcolilor medii sau şcolilor echivalente din străinătate, cetăţeni romîni sau străini, vor fi înscrişi la examenul de admitere după obţinerea echivalării studiilor de la Ministerul Învăţămîntului.

Absolvenţii şcolilor medii tehnice şi ai şcolilor pedagogice, seria 1954/55, se pot prezenta la examenul de admitere pentru cursurile de zi pe baza adeverinţei date de şcoală că sînt repartizaţi pentru învăţămîntul superior.

Absolvenţii şcolilor medii tehnice şi ai şcolilor pedagogice care au fost repartizaţi în producţie se pot prezenta la examenul de admitere în instituţiile de învăţămînt superior la cursurile de zi numai după ce au făcut stagiul de 3 ani în producţie conform prevederilor decretului nr. 180/1950, iar cei care nu au vechimea de 3 ani în producţie se pot prezenta la examenul de admitere în instituţiile de învăţămînt superior, cursuri fără frecvenţă sau serale.

3. — Se primesc în instituţiile de învăţămînt superior fără examen de admitere absolvenţii şcolilor medii de 10 ani, seria 1954—55, care îndeplinesc toate condiţiile de înscriere la examenul de admitere în învăţămîntul superior, au obţinut diplomă de merit şi rezultate la examenul de maturitate conform regulamentului în vigoare.

De asemenea, se primesc în instituţiile de învăţămînt superior, fără examen de admitere, absolvenţii şcolilor medii tehnice şi pedagogice seria 1954—1955 cu diplomă de merit, care îndeplinesc toate condiţiile de înscriere la examenul de admitere. Înscrierea lor în baza diplomei de merit se poate face fără examen de admitere numai în facultăţile corespunzătoare specialităţii lor.

La facultăţile la care numărul candidaţilor cu diplomă de merit va depăşi procentul — din locurile planificate — stabilit de Ministerul Învăţămîntului, se vor institui discuţii ştiinţifice cu toţi candidaţii cu diplomă de merit, la disciplinele examenului de admitere. Candidaţii care nu vor fi admişi în urma discuţiilor ştiinţifice se vor putea înscrie la examenul de admitere la orice facultate sau se vor putea înscrie fără examen de admitere la acele facultăţi la care nu s-a complectat procentul — din numărul locurilor planificate — stabilit de Ministerul Învăţămîntului pentru anul I.

4. — Frecvenţa în instituţiile de învăţămînt superior la cursurile de zi şi serale este obligatorie. Absolvenţii şcolilor medii, care sînt în cîmpul muncii şi îndeplinesc condiţiile arătate la pct. 2, pot urma cursurile fără frecvenţă sau cursurile serale de pe lîngă instituţiile de învăţămînt superior unde există aceste forme de învăţămînt. Ei vor depune examenul de admitere, care se dă în aceleaşi condiţii ca la cursurile de zi şi se vor înscrie numai în facultăţi corespunzătoare specialităţii în care activează în cîmpul muncii.

5. — a) Înscrierile pentru examenul de admitere se fac pe facultăţi sau secţii, pentru învăţămîntul de zi şi seral între 11 iulie şi 10 august, iar pentru învăţămîntul fără frecvenţă, între 1 august şi 1 septembrie.

b) Candidaţii care au absolvit învăţămîntul mediu în cursul lunii august 1955, se vor înscrie pînă la 13 august.

c) Absolvenţii cu diplomă de merit, care solicită înscrierea în facultăţi fără examen de admitere, vor depune cererile de înscriere între 11 iulie şi 31 iulie pentru cursurile de zi şi serale, iar pentru învăţămîntul fără frecvenţă pînă la 1 septembrie.

d) Candidaţii cu diplomă de merit, care au susţinut discuţii ştiinţifice dar n-au fost admişi în facultatea la care s-au înscris, vor putea depune cereri de înscriere la examenul de admitere între 11 august şi 13 august pentru cursurile de zi şi serale.

6. — Pentru înscrierea la examenul de admitere, candidaţii vor complecta o declaraţie tip de înscriere pe care o vor înainta secretariatului facultăţii respective. Candidaţii la cursurile fără frecvenţă se vor înscrie pe baza unei cereri individuale, urmînd ca declaraţia tip de înscriere să fie complectată ulterior, în perioada examenului de admitere.

La declaraţia tip de înscriere (respectiv cererea pentru cursurile fără frecvenţă) se vor anexa în original:

— Certificatul de naştere

— Diploma de maturitate pentru absolvenţii şcolilor medii de 10 ani, diplomă de tehnician pentru absolvenţii şcolilor medii tehnice, diploma de examen de stat pentru absolvenţii şcolilor pedagogice, certificatul de absolvire pentru absolvenţii facultăţilor muncitoreşti, iar pentru seriile vechi actele prevăzute la pct. 2.

— Certificat de sănătate eliberat de policlinica studenţească sau de spitalele unificate de adulţi unde nu există policlinici studenţeşti. Acest certificat trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele examene medicale:

a) microradiografie sau radioscopie pulmonară;
b) reacţie Wassermann;
c) un examen clinic (boli interne, O.R.L., oftalmologie, chirurgie şi neurologie).

Certificatele medicale eliberate de spitalele unificate vor trebui să poarte şi viza comisiei medicale de la policlinica studenţească din centrul universitar; viza se va da pe acest certificat numai după ce candidatul va repeta la policlinica studenţească examenul microradiografic. Pentru candidaţii la cursurile fără frecvenţă, certificatele medicale eliberate de spitalele unificate de adulţi sînt valabile fără viza policlinicii studenţeşti, iar pentru înscrierea la examenul de admitere la Institutul de cultură fizică şi sport (secţia fără frecvenţă) sînt valabile numai certificatele medicale eliberate de centrele medicale de cultură fizică şi sport.

— Declaraţia tip, conform Hotărîrii Consiliului de Miniştri nr. 2759/1953. Formularul acestei declaraţii tip se eliberează candidaţilor de către secretariatul facultăţii. Candidaţii la cursurile fără frecvenţă vor complecta această declaraţie tip în perioada examenului de admitere.

— Pentru absolvenţii şcolilor pedagogice, şcolilor medii tehnice, dovada de repartizare în învăţămîntul superior sau dovada efectuării stagiului de 3 ani în cîmpul muncii şi avizul întreprinderii unde lucrează (numai pentru cursurile de zi).

— Recomandaţia de la locul de muncă cu indicaţia postului pe care îl ocupă şi a specialităţii (pentru cursurile serale şi fără frecvenţă).

— Recipisa de plată a taxei de 5 lei pentru examenul de admitere. Candidaţii la cursurile fără frecvenţă vor plăti taxa de 5 lei fie direct la casieria facultăţii unde aceştia se înscriu, fie la secţia financiară locală, trimiţînd facultăţii odată cu celelalte acte şi chitanţa respectivă.

— 3 fotografii 6/9.

Cei care n-au depus actele specificate mai sus, pînă la termenele arătate la pct. 5, nu vor fi admişi la examen.

În timpul examenelor, candidaţii vor avea asupra lor buletinul de identitate.

7. — Examenul de admitere se va ţine între 15—25 august pentru învăţămîntul cu frecvenţă (cursuri de zi), între 18—25 august pentru cursurile serale şi între 10—17 septembrie pentru cursurile fără frecvenţă.

La facultăţile unde numărul candidaţilor cu diplomă de merit va depăşi procentul — din locurile planificate — stabilit de Ministerul Învăţămîntului, discuţiile ştiinţifice se vor ţine între 1—9 august, comunicîndu-se rezultatul la 10 august.

8. — Candidaţii la examenul de admitere în instituţiile de învăţămînt superior vor da examen la disciplinele următoare:

a) La facultăţile de matematică-fizică ale universităţilor şi Institutul pedagogic din Bucureşti, la Institutul pedagogic din Timişoara, la facultăţile de construcţii, construcţii de căi ferate, drumuri, electrificarea industriei şi agriculturii, electromecanică minieră, electronică şi telecomunicaţii, electrotehnică, energetică, exploatare feroviară, exploatare din cadrul Institutului tehnic din Galaţi, exploatarea şi industrializarea lemnului, exploatarea zăcămintelor de ţiţei şi gaze, geodezie, geologie, hidroameliorţii, hidrotehnică, ingineri economişti, instalaţii şi utilaj de construcţii, maşini şi aparate electrice, maşini şi utilaj, mecanică, mecanica transporturilor, mecanizarea agriculturii, metalurgie, mine, tehnologie mecanică, telecomunicaţii feroviare, secţiile de tehnologia mecanică textilă şi organizarea şi planificarea industriei uşoare, se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris
— Limba rusă: oral
— Matematici: scris şi oral
— Fizică: oral

b) La facultăţile de chimie, chimie industrială, tehnologie alimentară, tehnologia ţiţeiului şi a gazelor şi la secţia de tehnologie chimică textilă se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris
— Limba rusă: oral
— Matematici: scris şi oral
— Chimie: oral.

c) La facultatea de arhitectură se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris
— Limba rusă: oral
— Matematici: scris şi oral
— Desen: probe.

Probele de desen sînt eliminatorii.

d) La facultăţile de biologie, ştiinţe naturale, secţiile de ştiinţe naturale şi chimie din cadrul universităţilor, precum şi la facultăţile de agricultură, horticultură, zootehnie şi economia şi organizarea agriculturii socialiste se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris
— Limba rusă: oral
— Ştiinţe naturale (botanică, zoologie, anatomia şi fiziologia omului şi bazele darwinismului): scris şi oral
— Chimie: oral

Pentru facultatea de silvicultură, în locul examenului de chimie se va da examen oral la matematici.

e) La secţiile de ştiinţe naturale şi geografie din cadrul facultăţilor de ştiinţe naturale se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris
— Limba rusă: oral
— Ştiinţe naturale (zoologie, botanică, anatomia şi fiziologia omului, bazele darwinismului): scris şi oral
— Geografia R.P.R.: oral

f). La facultăţile de geologie-geografie din cadrul universităţilor se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris
— Limba rusă: oral
— Matematici: scris şi oral
— Geografia fizică generală şi geografia R.P.R.: oral.

g) La facultăţile de medicină generală, pediatrie, igienă, stomatologie şi medicină veterinară se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris
— Limba rusă: oral
— Ştiinţe naturale (anatomie şi fiziologia omului, zoologie şi bazele darwinismului): scris şi oral
— Chimie: oral.

h) La facultăţile de farmacie se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris
— Limba rusă: oral
— Ştiinţe naturale (anatomie şi fiziologia omului, botanică, bazele darwinismului): scris şi oral.
— Chimie: oral.

i) La facultăţile de filozofie, istorie, ştiinţe juridice, ziaristică, filologie, istorie — filologie şi pedagogie — filologie, se va de examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris
— Limba rusă: oral
— Istoria R.P.R.: oral
— Constituţia R.P.R.: oral.

j) La facultatea de limba şi literatura rusă din cadrul Institutului pedagogic „Maxim Gorki" şi la secţiile de limba şi literatura rusă din cadrul facultăţilor de filologie, se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris şi oral.
— Limba rusă: scris şi oral
— Istoria R.P.R.: oral.

k) La secţiile de limbi străine ale facultăţii de filologie se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris şi oral
— Limba rusă: oral
— O limbă străină, (franceză, germană, engleză): scris şi oral
— Istoria R.P.R.: oral

La secţia de limba şi literatura maghiară din cadrul Universităţii „Bolyai" se va da un examen scris şi oral la limba şi literatura maghiară în locul limbii străine.

l) La facultăţile din cadrul Institutului de ştiinţe economice şi planificare şi comerţ exterior, se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris
— Limba rusă: oral
— Matematici: scris şi oral
— Geografie fizică şi generală şi geografia R.P.R.: oral.

Pentru secţiile de merceologie din cadrul facultăţii de comerţ şi cooperaţie, în locul examenului de geografie se va da examen oral la fizică şi chimie.

m) La institutele de artă teatrală şi cinematografică, arte plastice şi conservator se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris.
— Limba rusă: oral
— Istoria R.P.R.: oral
— O probă practică.

Pentru secţiile teoretice (muzicologie, istorie şi teoria artelor, teatrologie şi filmologie) în locul probei practice se va da examen scris şi oral în specialitatea la care candidează. Pentru secţia de operatorie se va da şi un examen oral de fizică.

n) La Institutul de cultură fizică şi sport se va da examen de admitere la:
— Limba şi literatura romînă: scris.
— Limba rusă: oral
— Anatomia şi fiziologia omului: scris şi oral
— Probe practice.

La facultăţile şi secţiile cu limba de predare maghiară, examinarea se va face în limba maternă. La aceste facultăţi şi secţii se va da examen scris la limba romînă şi examene la limba şi literatura maghiară (scris şi oral sau numai scris, la fel cu probele prevăzute pentru limba şi literatura romînă de la secţiile şi facultăţile similare cu limba de predare romînă).

(Continuare în numărul viitor)

Două moduri de a privi problema tratativelor

Ziarele de ieri ne-au adus o nouă şi importantă veste: nota guvernului sovietic arată că la 18 iulie la Geneva se va întruni Conferinţa şefilor guvernelor Uniunii Sovietice, Statelor Unite, Angliei şi Franţei. Aceasta este prima conferinţă a conducătorilor celor patru puteri după istorica întîlnire de la Potsdam. Este ştiut că o asemenea conferinţă nu a fost multă vreme pe placul conducătorilor americani care în mod deschis s-au pronunţat împotriva ei. Dar opinia publică mondială, forţele iubitoare de pace au răsturnat planurile construite cu minuţiozitate de către adepţii politicii „de pe poziţii de forţă".

Politica externă a Uniunii Sovietice îndreptată permanent spre găsirea unor căi de înţelegere acceptabile pentru toate părţile interesate a arătat în mod clar că există posibilităţi de destindere a relaţiilor dintre state. Uniunea Sovietică a întreprins acţiuni care au influenţat adînc asupra situaţiei internaţionale, care au dus în ultimă instanţă la un început de slăbire a încordării internaţionale.

Chiar şi numai enumerarea numeroaselor acte diplomatice ale Uniunii Sovietice, acţiuni de o importanţă mondială desfăşurate într-un timp scurt, este convingătoare pentru a dovedi permanenta iniţiativă de pace a U.R.S.S. în relaţiile internaţionale. Aşa că puterile occidentale s-au găsit în situaţia de a fi nevoite să răspundă la diferite acţiuni ale U.R.S.S. fără a avea posibilitatea de a întreprinde ceva. Este tocmai ceea ce exprima cunoscutul senator francez Michel Debré, atunci cînd scria în „Combat" că „se creează impresia că guvernele american, englez şi francez şi alte cîteva guverne au fost luate prin surprindere". Desigur însă că surprinderea este o stare de moment şi ea poate fi trecută, de acei care se simt siguri pe poziţiile lor. Este cazul diplomaţiei americane? Desigur că nu. Şi pentru a explica aceasta nu este nevoie să ne lansăm în lungi demonstraţii deoarece e deajuns să arătăm că întreaga evoluţie a situaţiei internaţionale vine în contradicţie cu politica oficială agresivă a cercurilor conducătoare americane.

Acest fapt este datorat politicii de pace, clare, bazată pe fapte a Uniunii Sovietice care a dus la creşterea presiunii opiniei publice asupra guvernelor occidentale. Despre această forţă — a opiniei publice — este nevoit să vorbească gazetarul reacţionar american W. Lippmann în ziarul „New York Herald Tribune" spunînd că „este relativ puţină vreme de cînd o nouă forţă politică s-a născut, de care toate guvernele au învăţat că trebuie să ţină seamă. Este un sentiment care nu este numai dezgustul popular obişnuit faţă de război şi dezgustul faţă de orori şi preţul războiului... Cererea populară, care este mai activă în Europa, pentru o reuniune la nivel înalt este expresia sentimentului că războiul nuclear este intolerabil". Tocmai de aceea diplomaţia americană, silită de presiunea popoarelor în favoarea tratativelor, presiune care a crescut în ultima vreme şi în sînul opiniei publice din S.U.A., nu mai răspunde la orice iniţiativă sovietică cu obişnuitul şi categoricul „nu". S-a ales calea ocolişurilor, a manevrelor menite să înşele popoarele.

In lumina acestor lucruri este deajuns să ne referim la chestiunea convocării conferinţei şefilor guvernelor celor patru puteri. Faptul că conducătorii americani au fost siliţi să accepte o asemenea întîlnire este deajuns de semnificativ.

In vreme ce — după cum arată declaraţia agenţiei TASS — U.R.S.S. este preocupată de găsirea căilor pentru soluţionarea la conferinţă a unor asemenea importante probleme ca: reducerea armamentelor statelor şi interzicerea armei atomice, crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, asigurarea păcii şi securităţii în Asia şi Extremul Orient, restabilirea drepturilor legitime ale R. P. Chineze în O.N.U. şi altele, guvernanţii americani nu mai contenesc ţinînd discursuri şi făcînd declaraţii agresive. Ba mai mult, mister Dulles, deosebit de limbut în ultima vreme, a cerut recent ca Uniunea Sovietică să manifeste „un spirit constructiv nou" în reglementarea problemelor internaţionale. După cum se ştie însă cei ce se cramponează pe vechile poziţii, cei care se încăpăţînează în faţa noii situaţii internaţionale, sînt tocmai conducătorii americani care uzează la infinit de falimentara politică „de pe poziţii de forţă". Lucrurile au mers atît de departe încît şi un asemenea ziar francez reacţionar ca „L'Aurore" vorbeşte despre somnul în care se găsesc diplomaţii occidentali, sau cu alte cuvinte, faptul că evenimentele au dovedit mai clar falimentul politicii americane. Citind însă ultimele declaraţii ale lui Dulles te întrebi dacă e vorba numai de somn sau de ceva mai mult de genul „bolii somnului". Numai astfel s-ar putea explica că, cu toate insuccesele politicii „de pe poziţii de forţă", conducătorii americani continuă să ceară asemenea absurdităţi ca înscrierea pe ordinea de zi a conferinţei a unor probleme ca cea „a ţărilor Europei răsăritene", şi a „activităţii comunismului internaţional". După cît se vede nici după ani de zile morganii nu s-au consolat de pierderea bogăţiilor ţărilor care fac parte din lagărul socialist. Ei visează ca petrolul romînesc, cărbunele silezian sau maşinile Skoda să le mai aducă milioanele de dolari de altă dată. Desigur că numai unor oameni cărora ura le-a distrus orice urmă de luciditate pot crede că se mai pot întoarce vremurile cînd soarta ţării noastre şi a altor ţări din răsăritul Europei era hotărîtă de un pumn de bancheri şi politicieni din apus.

Astăzi poporul nostru este stăpîn pe soarta sa şi nu va admite nimănui şi niciodată să se amestece în treburile interne ale ţării. Aşa că nu există nici un fel de „problemă" în această privinţă care ar trebui discutată.

Acest lucru îl subliniază cu fermitate şi declaraţia agenţiei TASS, dovedindu-se din nou că Uniunea Sovietică este apărătoarea sigură, de nădejde a independenţei ţării noastre împotriva încercărilor guvernanţilor americani de a se amesteca în mod grosolan în treburile interne ale ţării noastre.

De altfel, despre pretenţiile conducătorilor americani, care încearcă să abată atenţia opiniei publice de la problemele vitale ale situaţiei internaţionale, este nevoit să vorbească şi ziarul francez „Le Midi Libre" care scrie: „O astfel de cerere (în legătură cu „problema ţărilor Europei răsăritene") ruinează dinainte toate speranţele născute de anunţarea conferinţei în patru". În acest caz „Washingtonul va trebui să ţină seama că responsabilitatea eşecului nu va reveni ruşilor... ci acelor care au pus condiţii evident inacceptabile pentru partenerii lor..."

Scopul conferinţei celor patru puteri îl constituie micşorarea încordării internaţionale şi întărirea încrederii reciproce în relaţiile între state şi nu menţinerea lumii în impasul războiului rece. Aşa după cum bine subliniază declaraţia agenţiei TASS — la conferinţa celor patru „vor putea fi obţinute rezultate pozitive în cazul cînd toate statele interesate vor năzui spre aceasta nu în vorbe ci în fapte". Pînă la 18 iulie — data conferinţei — se va desfăşura o bogată activitate diplomatică, remarcîndu-se sesiunea jubiliară de la San Francisco care începe la 20 iunie cu prilejul împlinirii a 10 ani de la semnarea Cartei O.N.U. Aceasta va fi un prilej nimerit pentru schimbul de păreri. După cum se ştie delegaţia U.R.S.S. este condusă de V. M. Molotov care se află în drum spre S.U.A.

Iniţiativele de pace ale Uniunii Sovietice, iniţiative menite să ducă la destinderea încordării în relaţiile internaţionale, sporesc şi mai mult avîntul luptătorilor pentru pace care urmăresc cu atenţie evoluţia evenimentelor, fiind totodată vigilenţi la orice manevră a duşmanilor păcii.

SERGIU BRAND

Vizita lui Jawaharlal Nehru în U.R.S.S.

TBILISI 14 (Agerpres). — TASS

La 13 iunie a sosit la Tbilisi Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India.

Pe aeroport se aflau numeroşi reprezentanţi ai vieţii publice din capitala Gruziei.

Jawaharlal Nehru a mulţumit asistenţei pentru calda primire ce i s-a făcut. Oriunde m-am dus — a declarat Nehru — am fost primit în modul cel mai cordial. Această primire mă face să încerc un sentiment de apropiere între poporul nostru şi popoarele Uniunii Sovietice. Sînt de părere, a continuat J. Nehru, că pacea a fost întotdeauna imperios necesară şi acest lucru este deosebit de adevărat în zilele noastre.

Jawaharlal Nehru a fost aplaudat îndelung de asistenţă.

Pe întregul parcurs de la aeroport pînă în oraş, primul ministru al Indiei a fost salutat de mii de oameni.

*

TBILISI 14 (Agerpres). — TASS

La 13 iunie, după o scurtă odihnă, primul ministru Jawaharlal Nehru, împreună cu fiica sa Indira Gandhi şi persoanele care îl însoţesc au plecat spre oraşul Rustavi — oraş care a luat fiinţă acum 10 ani în stepă nu departe de Tbilisi.

La Rustavi, J. Nehru s-a interesat îndeaproape de activitatea uzinei metalurgice transcaucaziene „Stalin".

Părăsind oraşul Rustavi, J. Nehru a plecat să viziteze sovhozul viticol Digomsk.

*

TAŞKENT 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 iunie Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India, care se află în Uniunea Sovietică într-o vizită oficială, şi persoanele care-l însoţesc au sosit la Taşkent pe calea aeriană, venind din Tbilisi.

Locuitorii capitalei R.S.S. Uzbece au făcut lui Nehru o caldă primire.

Depunerea instrumentelor de ratificare austriece ale Tratatului de stat cu Austria

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La 14 iunie 1955, la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., A. A. Gromîko, prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe a primit din partea ambasadorului extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Austria în U.R.S.S. N. Bischoff, instrumentele de ratificare austriece ale Tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente şi democrate, semnat la Viena la 15 mai 1955 şi ratificat de preşedintele Republicii Austriece la 8 iunie 1955.

Potrivit articolului 38 al Tratatului de stat sus-amintit, instrumentele de ratificare au fost predate spre păstrare guvernului U.R.S.S.

Tratativele sovieto-japoneze

LONDRA 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La Londra a fost publicat următorul comunicat comun cu privire la tratativele sovieto-japoneze:

La a doua şi a treia şedinţă care s-au ţinut la 7 şi 14 iunie a avut loc un schimb de păreri între reprezentanţii U.R.S.S. I. A. Malik şi reprezentantul Japoniei, S. Matsumoto în problema normalizării relaţiilor sovieto-japoneze.

Şedinţa următoare a fost fixată pentru 21 iunie.

Nyiri Maria şi Sidó Eszter, eleve la o şcoală tehnică de construcţii, sînt vesele: au început să muncească pe un şantier. Acum vor putea aplica în practică ceea ce au învăţat pe băncile şcolii...

Ecouri din străinătate la nota guvernului sovietic din 13 iunie

FRANŢA

PARIS 14 (Agerpres). — TASS transmite:

Nota guvernului U.R.S.S. din 13 iunie este comentată pe larg în presa pariziană. Majoritatea ziarelor de dimineaţă, publică textul notei, subliniind că ea a fost primită cu satisfacţie în Franţa.

Ziarul „Franc Tireur" arată că nu este cu putinţă ca durata conferinţei şefilor guvernelor celor patru puteri să fie atît de limitată, şi declară că şefii guvernelor Franţei şi Angliei pot foarte bine să cadă de acord să prelungească lucrările conferinţei.

Ziarul „L'Humanite" declară că nota guvernului sovietic constituie o nouă dovadă elocventă a năzuinţei lui de a înlătura toate piedicile care stau în calea desfăşurării cu succes a conferinţei şefilor guvernelor celor patru puteri. În legătură cu aceasta, ziarul aminteşte că „U.R.S.S. întreprinde mereu noi acţiuni avînd ca scop să contribuie la slăbirea încordării internaţionale".

ANGLIA

LONDRA 14 (Agerpres). — TASS transmite:

Nota guvernului sovietic în legătură cu conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri a avut un larg ecou în presa engleză şi în cercurile politice din Londra.

Un purtător de cuvînt al ministerului englez al Afacerilor Externe a comentat nota în mod favorabil.

Ziarul „Daily Telegraph and Morning Post" şi o serie de alte ziare subliniază în titluri că conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri va începe la 18 iulie.

Observatorul diplomatic al ziarului „Times", repetînd argumentele preferate ale propagandei americane, susţine că viitoarea conferinţă nu trebuie să se ocupe de rezolvarea fondului problemelor internaţionale şi că scopul principal al tratativelor ar fi „de a pune de acord procedura pe baza căreia diferite probleme ar putea fi discutate la un nivel inferior".

Majoritatea ziarelor de dreapta îşi concentrează atenţia asupra problemei duratei conferinţei şefilor guvernelor celor patru puteri, ocolind o problemă mai importantă şi anume aceea a sarcinilor conferinţei al cărei scop, după cum se ştie, trebuie să fie micşorarea încordării internaţionale şi întărirea încrederii reciproce între state.

Totodată unele ziare influente recunosc că propunerile care urmăresc limitarea excesivă a conferinţei, nu corespund însemnătăţii acesteia şi că tratative care s-ar desfăşura într-o grabă nejustificată nu ar contribui la reglementarea cu succes a problemelor internaţionale importante. Astfel, ziarul „Scotsman" scrie într-un articol redacţional că cele 4 zile rezervate tratativelor nu sînt suficiente pentru rezolvarea problemelor care stau în faţa şefilor guvernelor".

Observatorul diplomatic al ziarului „News Chronicle" scrie că „deocamdată numai S.U.A. se împotrivesc ca conferinţa să dureze mai mult".

S. U. A.

NEW YORK 14 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele publică informaţii amănunţite în legătură cu nota adresată de guvernul sovietic guvernelor Franţei, Marii Britanii în vederea micşorării încordării interconferinţe a şefilor guvernelor Franţei, Uniunii Sovietice, S.U.A. şi Marii Britanii în vederea micşorării încordării internaţionale şi întăririi încrederii reciproce în relaţiile între state.

Ziarul „New York Times" publică textul integral al notei şi textul declaraţiei agenţiei TASS.

După cum anunţă corespondenţii din Washington ai ziarelor americane, Departamentul de stat a anunţat la 13 iunie că cele trei puteri occidentale au primit nota Uniunii Sovietice. Întrucît textul notei a fost primit tîrziu, ziarele nu-l comentează.

GERMANIA

BERLIN 14 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele din Berlinul răsăritean publică la 14 iunie la loc de frunte ştirea agenţiei A.D.N. cuprinzînd o expunere amănunţită a notei guvernului sovietic adresată guvernelor Franţei, Marii Britanii şi S.U.A. cu privire la convocarea conferinţei celor patru puteri. Ziarul „Neues Deutschland" intitulează această informaţie: „Conferinţa cvadripartită la 18 iulie. Principala sarcină a conferinţei este micşorarea încordării internaţionale". Alte ziare subliniază de asemenea teza cuprinsă în notă, potrivit căreia sarcina principală a conferinţei trebuie să fie micşorarea încordării în relaţiile internaţionale.

Ziarele publică de asemenea declaraţia agenţiei TASS. Toate ziarele vest-berlineze publică pe prima pagină sub titluri mari ştirile cu privire la nota adresată de guvernul sovietic puterilor occidentale şi cu privire la declaraţia agenţiei TASS.

Ziarul „Telegraf" arată că în nota sa guvernul sovietic subliniază că sarcina principală a apropiatei conferinţe a şefilor celor patru puteri este micşorarea încordării internaţionale. Guvernul sovietic regretă, scrie ziarul, că, deşi urmează să se discute probleme importante, Occidentul propune un termen scurt pentru conferinţă.

R. P. POLONĂ

VARŞOVIA 14 (Agerpres). — Opinia publică poloneză urmăreşte cu o deosebită atenţie schimbul de note diplomatice dintre guvernele Uniunii Sovietice şi celor trei state occidentale în problema convocării conferinţei şefilor guvernelor marilor puteri şi salută fierbinte fiecare nouă acţiune de natură să contribuie la convocarea conferinţei în scopul slăbirii continue a încordării în relaţiile internaţionale.

La 14 iunie toate ziarele centrale publică la loc de frunte nota guvernului sovietic adresată guvernelor Franţei, Angliei şi S.U.A. precum şi declaraţia agenţiei TASS cu privire la afirmaţiile secretarului de stat al S.U.A., Dulles.

Intr-un articol consacrat apropiatei conferinţe a şefilor guvernelor celor patru puteri, ziarul „Trybuna Ludu" scrie: Nota Uniunii Sovietice constituie o nouă verigă a politicii paşnice sovietice, o importantă contribuţie la cauza pregătirii condiţiilor pentru slăbirea continuă a încordării internaţionale.

Inmînarea Premiului Internaţional al Păcii lui Edouard Herriot

LYON 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La 13 iunie, în sala consiliului municipal din Lyon a avut loc solemnitatea înmînării Premiului Internaţional al Păcii lui Edouard Herriot, unul din cei mai bătrîni oameni de stat ai Franţei, preşedinte de onoare al Adunării Naţionale şi primar al oraşului Lyon. Premiul i-a fost conferit de Consiliul Mondial al Păcii.

Pentru înmînarea Premiului, la Lyon au sosit membrii juriului pentru conferirea Premiilor Internaţionale ale Păcii: scriitorii Vercors (Franţa), Vanda Vasilevskaia (U.R.S.S.) şi Anna Seghers (Republica Democrată Germană), precum şi Anna Farge, Pierre Cot şi Laurent Casanova, membri ai prezidiului Consiliului Naţional al Păcii din Franţa.

Într-un scurt cuvînt introductiv, scriitorul Vercors a salutat pe Edouard Herriot în numele Consiliului Mondial al Păcii şi al tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Scriitoarea Vanda Vasilevskaia a subliniat că popoarele din lumea întreagă nutresc sentimente de dragoste şi recunoştinţă faţă de Edouard Herriot.

Anna Seghers a amintit de lupta lui Herriot împotriva fascismului german şi împotriva reînvierii militarismului german, pentru triumful forţelor democrate în Germania.

Pierre Cot, deputat în Adunarea Naţională, a arătat că toţi partizanii păcii admiră activitatea lui Herriot, în primul rînd deoarece el şi-a ridicat glasul pentru slăbirea încordării internaţionale, pentru o apropiere între Răsărit şi Apus.

În scurta sa cuvîntare de răspuns, Herriot a mulţumit Consiliului Mondial al Păcii pentru înalta onoare ce i s-a acordat, decernîndu-i-se Premiul Internaţional al Păcii.

În continuare, Herriot a spus: M-am străduit să restabilesc relaţiile normale ale Republicii Franceze cu ţara pe care am văzut-o cu ochii mei. Am văzut poporul acestei ţări şi am jurat să fac totul pentru a contribui la apropierea ţării mele de acest popor. Nu am regretat niciodată această hotărîre pe care am luat-o în 1924. Am văzut atunci că poporul rus nu are pentru Franţa decît o atitudine frumoasă. Poporul rus are o inimă mare. Repet: Niciodată nu am regretat iniţiativa mea atunci cînd m-am pronunţat pentru restabilirea relaţiilor normale cu Uniunea Sovietică. Am considerat întotdeauna că poporul rus este gata să lupte pentru Franţa. Nu voi uita niciodată că el şi-a vărsat sîngele pentru restabilirea independenţei Franţei în timpul ultimului război. Am iubit întotdeauna şi voi continua să iubesc acest popor.

În încheiere, Herriot a spus: Nu mi-am îndeplinit încă sarcinile în viaţă. Voi lupta pentru apropierea între popoare. Voi rămîne pînă la sfîrşitul vieţii mele aşa cum m-aţi cunoscut şi mă cunoaşteţi — francez şi democrat.

La Consiliul Municipal din Lyon a avut loc o recepţie cu prilejul decernării Premiului Internaţional al Păcii lui Edouard Herriot.

Intrevederile lui Adenauer la Washington

NEW YORK 14 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul din Washington al agenţiei United Press, la 14 iunie a avut loc o întrevedere între preşedintele S.U.A. Eisenhower, secretarul de stat Dulles, cancelarul Republicii Federale Germane, Adenauer şi înalţi demnitari americani şi vest-germani. După această întrevedere a fost dat publicităţii un comunicat comun în care, după cum afirmă corespondentul, se spune că „concepţia neutralităţii nu poate în nici un caz să fie aplicată Germaniei".

În continuare, potrivit corespondentului, în declaraţia comună se subliniază că „legăturile de prietenie americano-germane au devenit foarte strînse", „recentele evenimente favorabile din Europa sînt rezultatul politicii războiului rece dus de Statele Unite, de Germania occidentală şi de aliaţii lor" şi că „pe viitor va fi necesară cea mai strînsă colaborare americano-germană".

Stevenson împotriva campaniei dusă în S.U.A. în scopul subminării conferinţei celor patru puteri

NEW YORK 14 (Agerpres). — TASS

Potrivit celor transmise de agenţia United Press, luînd cuvîntul la 13 iunie la Oberlin (statul Ohio), Stevenson (fost candidat al partidului democrat în alegerile prezidenţiale din anul 1952) a declarat că la conferinţa celor patru mari puteri „la cel mai înalt nivel", S.U.A. trebuie să fie gata să accepte un compromis şi „să folosească orice şanse rezonabile". Nu trebuie să se lege mîinile preşedintelui Eisenhower la apropiata conferinţă, perseverind în adoptarea unei poziţii înguste şi intransigente, a spus Stevenson.

El a cerut de asemenea să se depună noi eforturi pentru obţinerea păcii. La conferinţa celor patru puteri, a declarat Stevenson, „sarcina noastră constă în a ne păstra capul limpede, să examinăm cinstit şi imparţial orice propunere, să căutăm baze pentru o înţelegere şi, ceea ce este nu mai puţin important, să fim gata să folosim orice şanse rezonabile".

Referindu-se la campania care se duce în S.U.A. în scopul subminării conferinţei celor patru puteri, Stevenson a spus: „Dacă vom fi intransigenţi, dacă vom identifica aceste tratative cu o împăciuire, dacă vom considera războiul ca inevitabil, dacă vom considera fiecare propunere sovietică drept o maşinaţiune... atunci vom face tratativele imposibile".

SCURTE ŞTIRI

● În legătură cu propunerea guvernului sovietic de a acorda ajutor tehnico-ştiinţific Republicii Populare Ungare şi Republicii Populare Bulgaria pentru crearea bazelor ştiinţifico-experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare şi folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, la sfîrşitul lunii mai au sosit la Moscova pentru a duce tratative în aceste probleme delegaţiile ţărilor susmenţionate, alcătuite din cunoscuţi oameni de ştiinţă şi ingineri.

În cursul tratativelor, la care au participat şi oameni de ştiinţă sovietici, au fost luate în discuţie problemele concrete ale proiectării, construirii şi livrării utilajelor pentru pile atomice experimentale şi acceleratori de particule elementare, precum şi problemele legate de pregătirea cadrelor şi de organizarea în aceste ţări a activităţii de cercetări ştiinţifice în domeniul fizicii nucleare şi folosirii izotopilor radioactivi în medicină, biologie şi alte domenii ale ştiinţei şi tehnicii.

● Ziarul „Borba" anunţă că la 13 iunie s-au terminat pe insula Brioni tratativele dintre U Nu, primul ministru al Birmaniei, şi Iosip Broz-Tito, preşedintele Iugoslaviei.

● La 14 iunie a sosit la Leningrad delegaţia Riksdagului suedez, în frunte cu Gustaf Nilsson, preşedintele celei de a doua Camere a Riksdagului, care se află în U.R.S.S. la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S.

● După cum anunţă corespondentul agenţiei United Press, în Vietnamul de sud continuă luptele între trupele guvernului Ngo Dinh Diem şi trupele sectei „Hoa Hao".

Cultură fizică şi sport

ASTĂZI SELECŢIONATA DE FOTBAL A R.P.R. ÎNTÎLNEŞTE REPREZENTATIVA SUEDIEI

GÖTEBORG 14 (Agerpres). — prin telefon:

În vechiul oraş suedez Göteborg echipa selecţionată de fotbal a R.P.R. întîlneşte astăzi după-amiază puternica reprezentativă a Suediei.

După cum ni s-a comunicat telefonic formaţiile probabile ale celor două reprezentative vor fi următoarele:

R.P.R.: Birtaşu — Pahonţu, Apolzan, Szoeke — Călinoiu, Pereţ — Ene II, Petschowski, Ozon, Georgescu — Suru.

Suedia: K. Svennson — Samuelsson, Gustavsson, Bergmark — S. O. Svensson, Parling — Hamrin, Lofgren, Isgreh, Stal, Bengtsson.

Jocul va începe la ora 19 (ora locală) şi va fi condus de arbitrul danez Helge Anderssen ajutat la tuşe de Anderson (Suedia) şi Asztalos (R.P.R.).

Întîlnirea va fi transmisă pe posturile noastre de radio începînd din jurul orei 20. Transmisia se va face pe programul I.

CAMPIONATUL EUROPEAN DE BASCHET DE LA BUDAPESTA

BUDAPESTA 14 (Agerpres). — În cea de a treia zi a turneului final din cadrul campionatelor europene masculine de baschet, echipa R.P.R. a întîlnit marţi reprezentativa R. P. Bulgaria. Jocul a fost viu disputat şi a luat sfîrşit cu scorul de 73-46 (40-28) în favoarea baschetbaliştilor bulgari.

Echipa R. P. Ungare a obţinut un frumos succes internaţional întrecînd reprezentativa Italiei cu 81-65 (37-26).

Astăzi este zi de odihnă, iar mîine reprezentativa R.P.R. va întîlni echipa R.P.F. Iugoslavia.

TURNEUL DE FOTBAL AL JOCURILOR OLIMPICE

AMSTERDAM 14 (Agerpres). — Recent s-a întrunit la Amsterdam comisia olimpică de pe lîngă Federaţia internaţională de fotbal (F.I.F.A.), alcătuită din K. J. Lotsy, (Olanda), Stanley Rous (Anglia) şi K. Gasmann (Elveţia).

După ce a înregistrat înscrierea a 28 de ţări pentru turneul de fotbal din cadrul Jocurilor Olimpice de la Melbourne, turneu la care nu vor participa decît 16 echipe, membrii comisiei au stabilit prin tragere la sorţi următoarea ordine a jocurilor eliminatorii: S.U.A.—Mexic; Egipt—Etiopia; R. D. Germană—R. P. Ungară; U.R.S.S.—Israel; R. P. F. Iugoslavia—R.P.R.; R. P. Bulgaria—Anglia; Germania occidentală—Turcia; Cambodgia—Vietnam; Filipine—R.P. Chineză; Iran—Afganistan; Indonezia—Taivan; Coreea de sud—Japonia.

Se califică direct în turneul final Australia (ţara organizatoare), India, Siam şi R.P. Polonă (desemnate prin tragere la sorţi).

Întîlnirile pentru calificarea în turneul de fotbal al Jocurilor Olimpice se vor disputa tur şi retur. În cazul cînd echipele vor termina la egalitate de puncte se va lua în consideraţie golaverajul, iar dacă acesta va fi egal, cea de a doua întîlnire se va prelungi cu 30 de minute. Dacă şi în acest caz echipele se vor găsi la egalitate, învingătorul va fi desemnat prin tragere la sorţi.

Cele 12 echipe calificate, la care se vor adăuga Australia, India, Siamul şi R. P. Polonă vor trebui să fie cunoscute înainte de 1 august 1956.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu**, Înfrăţirea între popoare, **Gh. Doja:** Mandy; **Republica, Elena Pavel:** Astă seară se va termina totul; **Donca Simo, Aurel Vlaicu:** Umberto D.; **Magheru, 8 Mai:** Cei trei muşchetari; **Filimon Sîrbu, Bucureşti, Alex. Sahia, T. Vladimirescu, 1 Mai:** Fridolin; **Maxim Gorki:** Copii fericiţi, Doamnele, O poznă primejdioasă; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini, Noutăţile zilei, 376 zile pe banchiza în derivă; **Lumina:** Contele Mişka; **Victoria:** Descoperirea misterioasă; **Tineretului:** Misterul lacului din munţi; **Alex. Popov, Flacăra:** Eu şi bunicul; **8 Martie:** Conştiinţa; **Vasile Roaită, Popular:** A fost odată un împărat; **Cultural:** Libelula; **Unirea:** Răzbunarea; **C. David:** Marea aventură; **Arta, Mioriţa:** Îmblînzitoarea de tigri; **Munca, Rahova:** Merele de aur; **Moşilor:** Frumuseţea diavolului; **23 August:** Cine-şi iubeşte nevasta; **Ilie Pintilie:** Cei 13; **M. Eminescu:** Încercarea fidelităţii; **Volga, Boleslaw Bierut:** Un om teribil; **Libertăţii:** Neamul Jurbinilor; **N. Bălcescu:** 2 x 2 = cîteodată 5; **Gh. Coşbuc:** Insula misterioasă; **Olga Bancic:** Mînăstirea din Parma.

Al doilea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. Ungară

Kádas István
Secretar al Comitetului Central al DISZ
(Uniunea Tineretului Muncitor din R. P. Ungară)

15 iunie 1955 este o dată importantă în viaţa tineretului ungar: în această zi încep lucrările celui de al doilea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. Ungară, (DISZ). Cei mai buni reprezentanţi ai tineretului ungar se vor întruni cu acest prilej pentru ca, pătrunşi de un profund simţ al răspunderii să analizeze activitatea depusă de Uniunea noastră în cei cinci ani de muncă şi luptă şi — urmînd directivele partidului nostru, ale Partidului celor ce muncesc din Ungaria — să stabilească sarcinile de viitor care stau în faţa tineretului nostru în opera de construire a socialismului, în apărarea păcii. În rîndurile participanţilor la Congres vor lua loc conducătorii Uniunii noastre de tineret, tineri eroi ai industriei şi agriculturii, elevi şi studenţi fruntaşi în învăţătură, eminenţi reprezentanţi ai tinerei noastre intelectualităţi, cei mai buni ostaşi şi ofiţeri ai armatei noastre populare. Vor lua parte la Congres şi reprezentanţii uniunilor de tineret din ţările frăţeşti de democraţie populară şi cu o deosebită dragoste, cu un entuziasm nemărginit vom saluta pe delegaţii Comsomolului leninist. Insăşi această enumerare arată ce importanţă deosebită va avea cel de al doilea Congres al DISZ în viaţa tineretului din Republica Populară Ungară.

Sînt multe semne care ne arată că Congresul este întîmpinat de membrii DISZ ca şi de cele mai largi pături ale tineretului nostru prin eforturi şi iniţiative deosebite. În cursul săptămînilor trecute zi de zi s-au format noi brigăzi de tineret în fabricile noastre, în cooperativele noastre de producţie, în gospodăriile agricole de stat. Brigada de tineret a fabricii de vagoane şi maşini „Wilhelm Pieck" din Györ — un exemplu din cele multe — s-a angajat în cinstea Congresului să lichideze rămînerea în urmă provocată de defectarea macaralei mari. Tinerii de la staţiunea de maşini Szany au chemat la o întrecere pe tinerii tractorişti din întreaga ţară. Tineretul din toate colţurile ţării întîmpină cel de al doilea Congres al DISZ, organizînd întreceri culturale şi sportive multilaterale şi interesante.

Congresul nostru îşi începe lucrările într-o perioadă deosebit de importantă. După cum se ştie, situaţia internaţională este dominată de iniţiativele paşnice întreprinse de către Uniunea Sovietică, iniţiative care au contribuit la un început de destindere în relaţiile între state. Succesele înregistrate de către forţele păcii nu trebuie să ne facă să ignorăm primejdia pe care o reprezintă uneltirile războinice ale imperialismului. Iată de ce întărind unitatea lor, ridicînd colaborarea lor la un nivel mai înalt, popoarele ţărilor iubitoare de pace ridică un zid de netrecut în calea incendiatorilor de război, în calea duşmanilor libertăţii şi ai păcii. Tratatul de la Varşovia, primit cu entuziasm de poporul ungar şi ratificat în unanimitate de parlamentul Republicii noastre Populare, reprezintă pentru noi un asemenea mijloc de întărire a securităţii cum n-a existat niciodată în istoria ţării noastre.

În ultimii zece ani, poporul nostru a făcut de nenumărate ori dovada voinţei sale dîrze, consecvente de pace. Iar acum, lupta noastră pentru pace ne cere noi fapte hotărîte: dezvoltarea şi mai puternică a economiei noastre naţionale, dezvoltarea industriei noastre — în special a industriei grele, o contribuţie din ce în ce mai mare la transformarea socialistă a agriculturii, întărirea capacităţii noastre de apărare a ţării.

Congresul al II-lea al DISZ va fi o demonstraţie a hotărîrii tineretului muncitor şi studios din Republica Populară Ungară de a lupta pentru realizarea acestor ţeluri mărețe, pentru cauza construirii socialismului, pentru apărarea activă a păcii. Congresul va fi o şcoală în care se va învăţa cum poate deveni tineretul ungar principala rezervă şi ajutor de luptă al partidului, cum poate el contribui şi mai mult la construirea socialismului, la apărarea scumpei noastre patrii, cum îşi pot dezvolta tinerii noştri cele mai nobile trăsături comuniste. Congresul va mai pune în faţa membrilor DISZ şi sarcina să sporească prin zeci şi sute de mii de noi membri, de noi tineri luptători, rîndurile din ce în ce mai numeroase ale Uniunii noastre de tineret.

Congresul va avea menirea de a consolida şi mai mult legăturile frăţeşti ale tineretului ungar cu tineretul sovietic, tineretul chinez şi cu tineretul ţărilor de democraţie populară.

Congresul va exprima ataşamentul Uniunii noastre faţă de politica dusă de Partidul celor ce muncesc din Ungaria. Tineretul este conştient de faptul că hotărîrile ce vor fi adoptate la Congresul al II-lea al DISZ, nu vor putea fi traduse în viaţă decît dacă vom urma gloriosul nostru partid înarmat cu ideile marxism-leninismului, dacă vom urma drumul trasat de acesta. Partidul a condus lupta de decenii a poporului nostru împotriva reacţiunii, sub conducerea partidului am înfăptuit măreţele noastre realizări de după eliberare şi tot partidul este acela care ne conduce mai departe, cu siguranţă şi fermitate pe calea luminoasă a socialismului şi a păcii. De aceea, tineretul ungar îşi strînge hotărît rîndurile sub steagul de luptă al partidului şi, cu forţe sporite porneşte mai departe cu deplină încredere.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".